

Městský soud v Praze
Slezská 2000/9, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
podatelna@msoud.pha.justice.cz
IDDS: snkabbm

elektronicky
datovou zprávou / e-mailem s el. podpisem

V Praze 17. 5. 2022

žalobce **Pankrácká společnost, z.s., IČO 266 66 154**
Hudečkova 1097/12, 140 00 Praha 4 — Podolí
zastoupen Mgr. Pavlem Černoousem, advokátem, ev. č. ČAK 12427
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
pavel@cernohous.cz

žalovaný: **Magistrát hlavního města Prahy**
odbor ochrany prostředí
Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1 — Staré Město

osoby zúčastněné na řízení

— žadatel o kácení (stavebník) — Hlavní město Praha, Mariánské náměstí 2/2, Praha 1
— obyvatelé domů postižení kácením dřevin

ke sporu

podle § 65 odstavce 1 a 2 soudního řádu správního **proti rozhodnutí** Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí **ze dne 7. 3. 2022 čj. MHMP 49820/2022 sp. zn. S-MHMP 1980593/2021**, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a částečně změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru životního prostředí a dopravy, ze dne 15. 9. 2021 čj. P4/362395/21/OŽPAD/HNL, sp. zn. SZ P4/487601/19, kterým tento *orgán ochrany přírody* **povolil kácení dřevin na pozemku parc. č. 879/33 v k.ú. Krč, z tvrzeného důvodu výstavby metra D, stanice Olbrachtova,**
— o přezkum obou těchto správních rozhodnutí,

DOPLNĚNÍ ŽALOBNÍCH BODŮ

I. DOPLNĚNÍ ŽALOBNÍCH BODŮ

Žalobce ve lhůtě pro podání žaloby (do 17. 5. 2022) doplňuje, či rozvíjí uplatněné žalobní body — jak byly uvedeny v podání ze dne 19. 3. 2022:

- A. Řízení byla vedena a rozhodnutí vydána úředními osobami systémově podjatými, zainteresovanými na výsledku řízení. Hlavní město Praha je stavebníkem, politické vedení města významně prosazuje stavbu a zároveň o stavbě rozhodoval Magistrát hlavního města Prahy (*o vlastní stavbě jako speciální stavební úřad — prvostupňový orgán, v řízení o povolení kácení jako odvolací orgán*)
- B. V souběžně vedených řízeních o povolení kácení a o vydání stavebních povolení byla stavebníkem záměrně předložena resp. tvrzena odlišná projektová dokumentace. Pro řízení před stavebním úřadem byla předložena dokumentace vyžadující výrazně vyšší rozsah kácení než dokumentace tvrzená pro účely řízení o povolení kácení, aby tak mohla být tvrzena nižší ekologická újma a tím i nižší adekvátní náhradní výsadba.
- C. Rozhodnutí prvostupňového i potvrzující rozhodnutí odvolacího orgánu jsou nezákonná z následujících důvodů, jež žalobce opakovaně namítal ve svých vyjádřeních v průběhu řízení stejně jako v podaném odvolání.
1. Nedošlo ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti — nedošlo ke zjištění skutečného rozsahu kolize jednotlivých stavebních objektů s existujícími dřevinami
 2. Žalobce v řízení prokázal existenci alternativního řešení s minimalizací rozsahu kácení a tím i minimalizací výše ekologické újmy (viz výše vlastní návrh stavebníka na redukcii kácení) — tato prokázaná existence alternativního řešení šetrného k veřejnému zájmu na zachování kvality životního prostředí v dotčené lokalitě, na zachování dřevin, pak dokazuje, že nejsou splněny podmínky pro povolení kácení dřevin — když vůbec neexistuje důvod k jejich kácení;
 3. Nedošlo ke zjištění ekologické újmy způsobené vykácením lesíku izolační zeleně tvořícího zapojený porost stromů a keřů;
 4. Správní orgány (jak orgán ochrany přírody tak žalovaný) nevypořádaly důkazní návrhy opakovaně přednesené žalobcem;
 5. Napadená rozhodnutí vycházejí z rozporně, nekonkrétně a nedostatečně provedeného vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin ve smyslu jejich funkcí
 6. Správní orgány nevymezily podklady, z nichž rozhodnutí vychází.
 7. Žalobce neměl možnost seznámení s návrhem náhradní výsadby před vydáním rozhodnutí
 8. Žalobce i proto neměl možnost vyjádření ke všem shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí prvostupňového správního orgánu (doplnění zásadních dokumentů prvostupňovým správním orgánem v součinnosti s žadatelem po vydání usnesení o shromáždění veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí a možnosti vyjádření se k nim)
 9. Nebyla uložena adekvátní náhradní výsadba, ta je naopak neurčitá a neproveditelná
 10. Veřejný zájem na ochraně veřejného zdraví a pro zdraví příznivého životního prostředí nebyl v tomto řízení chráněn

Žalobce dále rozšiřuje žalobu o žalobní bod:

D neurčitá odkládací podmínka výroku rozhodnutí o kácení

A Řízení byla vedena a rozhodnutí vydána úředními osobami systémově podjatými a to v obou stupních

Žalobce vznesl včasnou námitku systémové podjatosti všech úředních osob správních orgánů obou stupňů, tj. námitku podjatosti všech úředních osob Úřadu MČP4 vč. tajemníka úřadu a starostky MČP4 a námitku podjatosti všech úředních osob MHMP vč. ředitele Magistrátu hl. m. Prahy v řízeních o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les z důvodu kolize se stavbou resp. zařízením staveniště veřejně prospěšné stavby "Výstavba trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Pankrác - Nové Dvory".

Žalobce námitku mimořádně vysokého rizika systémové podjatosti analyzoval z hlediska vývoje právní úpravy a judikatury a podepřel ji celou řadou postupně se kumulujících důkazů.

Žalobce vznesl obdobně formulovanou a zdůvodněnou námitku systémové podjatosti vyplývající v prvé řadě ze samotné povahy záměru a jeho všestranné mediální podpory rovněž v souběžně probíhajících řízeních o vydání stavebních povolení, přičemž právní názory na podstatu systémové podjatosti vyjádřené v časově prvním rozkladu ministra dopravy plně korespondovaly se žalobcovým odůvodněním vznesené námitky podjatosti. Druhé rozhodnutí o rozkladu pak vyřešilo namítanou systémovou podjatost tak, že převzalo tvrzení stavebníka o neexistenci jiného příslušného stavebního úřadu než MHMP, a proto námitku systémové podjatosti zamítlo. Jakkoli žalobce v žalobě proti stavebnímu povolení stavby "Výstavba trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Pankrác - Nové Dvory" vyvrátil rovněž toto tvrzení, z hlediska porovnání argumentace obou ministerstev je podstatné to, že zatímco ministerstvo životního prostředí a shodně s ním ministr životního prostředí de facto vůbec nepřipustilo existenci rizika systémové podjatosti úředních osob při posuzování záměru dlouhodobě intenzívně prosazovaného jejich zaměstnavatelem, ministerstvo dopravy resp. ministr dopravy existenci tohoto rizika připustil, jakkoli „na druhý pokus“ vyšel zájmu politického vedení HMP vstříc názorem, že není-li možno určit jiný stavební úřad k projednání a rozhodnutí věci, přestává ústavně zaručený princip nezávislého soudce platit. Pokud by i mělo ministrem dopravy „na druhý pokus“ uvedené tvrzení o neexistenci jiného správního orgánu platit, v případě řízení o povolení kácení nepochybně bylo možno určit nestranný a na vůli politického vedení hl. m. Prahy nezávislý správní orgán k projednání a rozhodnutí o žádosti (resp. o dvou souběžně podaných žádostech) DPP HMP.

Důkazy:

- Společné rozhodnutí ministra dopravy č.j /Sp. Zn. MD-13010/2021-510/8, MD/13010/2021/510 ze dne 9. 6. 2021. o rozkladu spolku Pankrácká společnost, z.s. proti usnesení Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy ze dne 10. 9. 2021 čj. 31/2020-130-SPR/3, jímž bylo usnesení Ministerstva dopravy zrušeno a vráceno k novému projednání
- Společné rozhodnutí ministra dopravy ze dne 8. 12. 2021, sp. zn. MD/32552/2021/510, MD-32552/2021-510/5!

Žalobce ve vznesené námitce systémové podjatosti v řízení o povolení kácení uvedl, že je přesvědčen, že **vzhledem k mediální propagandě, konkrétním obchodním počínům, obstrukčnímu postupu Hlavního města Prahy při vyřizování žádosti o poskytnutí informací o výsledcích geologického průzkumu, urychlenému postupu ve stavebních řízeních zahájených v době nouzového stavu, jakož i vzhledem k samotné povaze a podstatě rozhodované věci, jejímu politickému významu a s tím spojeným zájmům** není žádná z úředních osob UMČP4 a MHMP schopna rozhodovat nestranně, přestože sama nemá soukromý zájem na určitém výsledku správního řízení a může se i nadále subjektivně cítit nepodjatou; vnější okolnosti na ni ovšem nutně působí takovým způsobem, že její schopnost rozhodovat nestranně deformují.

Žalobce dále uvedl, že uvedené platí nejen v řízeních o stavebním povolení jednotlivých úseků stavby, ale i v řízeních o povolení kácení pro tuto stavbu. Vzhledem k významu věci pro Hlavní město Prahu a pro Městskou část Praha 4 si žalobce nedovedl představit, že by některá z úředních osob Městské části Praha 4 či hlavního města Prahy „zkomplikovala“ potřebná povolení pro realizaci záměru tak, jak byl naprojektován, i kdyby vyhodnotila funkční a estetický význam dřevin určených ke kácení jako zcela mimořádný, mj. s ohledem na rozsah kácení, a navrhovanou náhradní výsadbu jako zcela nedostatečnou ke kompenzaci ekologické újmy vznikající pokácením dřevin.

Žalobce dále analyzoval vliv novely § 14 správního řádu provedené zákonem č. 176/2018 Sb. (účinnost od 1. 11. 2018), již byl vložen do 14 nový odst. 2, s tím, že na podstatě systémové podjatosti tato novela nic nezměnila.

Vyloučení osob, u nichž lze vzhledem k určitým skutečnostem pochybovat o jejich nestrannosti z rozhodovacích procesů, je nepochybně univerzálním právním principem (platí nejen pro úředníky, ale i pro soudce) a je podstatnou součástí práva na spravedlivý proces.

Již ve stanovisku vlády k legislativnímu návrhu Zastupitelstva Pardubického kraje, který byl posléze přijat jako zákon č. 176/2018 Sb., se uvádí významná právní kritika (dohledatelné na webových stránkách Poslanecké sněmovny k sněmovnímu tisku č. 54):

„Podle zvláštní části odůvodnění předloženého návrhu totiž překladatel z dikce navrhovaného znění nového odstavce 2 § 14 správního řádu dovozuje, že situace, kdy úřední osoba, která je ve služebním, pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu ke státu nebo územnímu samosprávnému celku, rozhoduje ve věci, jež se přímo nebo nepřímo týká státu nebo daného územního samosprávného celku, není nejen sama o sobě, ale ani ve spojení s případně další přistupující skutečností nasvědčující vzniku rizika ovlivnění, důvodem pro vyloučení z úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Takový závěr však podle názoru vlády z navrhovaného nového ustanovení dovodit nelze. Vychází totiž z výkladu předmětného ustanovení, který je oproti jeho normativnímu znění značně rozšiřující, a bez ohledu na záměr předkladatele, vyjádřený v důvodové zprávě, lze předpokládat, že pokud by navrhované ustanovení bylo takto interpretováno a aplikováno i správními orgány, při přezkumu rozhodnutí vydaných na základě takového výkladu ve správním soudnictví by takový výklad s největší pravděpodobností neobstál, neboť soudy se zpravidla ve sporných případech, tedy tam, kde ustanovení připouští více možných výkladů, přiklánějí na stranu žalobců, a nikoliv správních orgánů.

Pokud by mělo být cílem znemožnit vyloučení úřední osoby z úkonů v daném řízení z důvodu tzv. systémové podjatosti zcela, musela by taková výluka být formulována obdobně jako výluka pro vedoucí ústředních správních úřadů obsažená v § 14 odst. 6 správního řádu. Ovšem pro takovou absolutní výluku by, na rozdíl od vedoucích ústředních správních úřadů, u nichž z povahy věci neexistuje jiný věcně příslušný správní orgán, který by je v řízení mohl adekvátně nahradit, zřejmě nebylo možno nalézt dostatečně silné důvody. Úprava znemožňující zohlednit i objektivně silně podložené pochybnosti o nepodjatosti úřední osoby by těžko obstála při hodnocení z hlediska souladu se základními zásadami správního řízení, především zásadami rovnosti a nestrannosti, vycházejícími z ústavního pořádku.“

Při výkladu právních norem se používají standardní výkladové metody – výklad jazykový, logický, systematický, teleologický atd. Jak konstatoval Ústavní soud v hojně citovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/97, publ. pod č. 30/1998 Sb., „*Jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikované právní normě. Je pouze východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad e ratione legis atd.)*.“ I výše citované stanovisko vlády k návrhu nového odst. 2 § 14 správního řádu je vodítkem pro nalezení jeho správného, ústavně-konformního výkladu.

Žalobce je s ohledem na výše uvedené přesvědčen, že nový odst. 2 § 14 správního řádu nepřinesl podstatnou změnu oproti dosavadním výkladům správních soudů ve věci systémové podjatosti (třebaže to úmyslem zákonodárce zřejmě bylo).

Nadále je tak třeba vycházet z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 89/2010 – 119 ze dne 20. 11. 2012 a č.j. 1 As 19/2010 – 106 ze dne 27. 11. 2012 a navazující judikatury. Rovněž Metodická pomůcka Ministerstva vnitra, odboru legislativy a koordinace předpisů (ze dne 9. května 2017, dostupné na www.mvcr.cz) k § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád – Systémová podjatost je ve své právní podstatě stále aktuální, i když nereflktuje zmíněný legislativní vývoj, tj. vložení nového odst. 2 do § 14 správního řádu.

Nadále tedy platí, že „***k pochybám o nepodjatosti postačí i poměrně malá míra podezření, neboť existence systémového rizika podjatosti je sama o sobě signálem ke zvýšené opatrnosti a „podezřívavosti“ při posuzování důvodů pro vyloučení úřední osoby z úkonů v řízení***“ (bod 63 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 89/2010 – 119 ze dne 20. 11. 2012). Rovněž to, že podstatou systémové podjatosti samozřejmě není soukromý zájem úředníků stavebního úřadu či odboru životního prostředí na výsledku (výsledcích) řízení, ale „***zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úředních osob***“, „***Příkladem může být zájem politických činitelů či jiných v rámci daného územního samosprávného celku vlivných osob (např. zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů) na určitém výsledku řízení (např. na tom, aby určitá stavba, činnost apod. byla povolena, anebo naopak nepovolena); takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počínů, ... Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy***.“ (bod 63 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 89/2010 – 119 ze dne 20. 11. 2012).

Stále je výstižné, co k podstatě této otázky dodává zmíněná Metodická pomůcka Ministerstva vnitra, odboru legislativy a koordinace předpisů ze dne 9. května 2017, totiž že: „***Objektivní podjatost vychází z objektivních skutečností zakládajících pochyby o nestrannosti. V takových případech sama úřední osoba nemá soukromý zájem na určitém výsledku správního řízení, vnější okolnosti na ni ovšem působí takovým způsobem, že deformují její schopnost rozhodovat nestranně, přestože se může i nadále subjektivně cítit nepodjatou. Typicky půjde o podjatost plynoucí ze zaměstnaneckého vztahu úřední osoby k územnímu samosprávnému celku, kdy zaměstnanec může podlehnout názorům a tlaku jemu nadřízených osob, přičemž určitý způsob rozhodnutí může ovlivnit nejen jeho budoucí ekonomickou situaci, ale také další působení v úřadě***.“

Z citované judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že skutečnosti a jevy nasvědčující systémové podjatosti nelze posuzovat izolovaně, ale ve vzájemných souvislostech

a zhodnotit je jako celek. Jednotlivá „indicie“ sama o sobě nemusí být dostatečná pro úsudek, že byla překročena kritická míra podezření pro závěr o systémové podjatosti. To logicky znamená, že účastník řízení k názoru, že je systémová podjatost dána, dospěje (tj. „dozví se o ní“) leckdy až po určité době vedení řízení či provádění jiných správních postupů, jak se o jednotlivých „indiciích“ dozvídá, jak o nich uvažuje, jak nové „indicie“ přibývají atd.

Podle konstantní judikatury podjatost nastává přímo ze zákona při splnění podmínek stanovených v § 14 odst. 1 správního řádu. To znamená, že jsou-li zde rozhodné okolnosti nasvědčující systémové podjatosti, je nadřízený správní orgán povinen postupovat podle § 131 odst. 4 správního řádu, tedy usnesením pověřit k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu.

Přednost zásady materiální pravdy a povinnosti správního orgánu zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu (§ 50 odst. 3 správního řádu) před koncentrací řízení zdůraznila v nedávné době judikatura i ve vztahu k řízením podle stavebního zákona, kde pouhý izolovaný jazykový výklad příslušných ustanovení vedl stavební úřady k chybným závěrům (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2019, čj. 48 A 118/2016-200, č. 3902/2019 Sb. NSS).

Žalobce dále uvedl řadu konkrétních skutečností nasvědčujících systémové podjatosti, přičemž zdůraznil, že uváděné skutečnosti nelze posuzovat izolovaně, ale ve vzájemných souvislostech a zhodnotit je jako celek; jednotlivá „indicie“ by možná sama o sobě nebyla dostatečná pro úsudek, že byla překročena kritická míra podezření pro závěr o systémové podjatosti, avšak ve svém souhrnu byly podle názoru žalobce naprosto dostatečné (když navíc podle NSS postačí „poměrně nízká míra podezření“).

Mezi jiným žalobce zdůraznil mediální propagandu, jíž HMP resp. Dopravní podnik HMP v zájmu vykreslení výlučně tvrzených přínosů nových stanic metra D informují průběžně všechna významná média o každém kroku, o každém procesním úspěchu v přípravě a realizaci výstavby.

Žalobce uvedl, že i v tomto případě platí, že v mediálních výstupech HMP a DPP HMP nepřipouštějí jakékoli pochybnosti o průběhu realizace stavby, tzn. to, že by příslušné povolující úřady si mohly "dovolit" být jen pozdržet vydání souhlasného rozhodnutí, a tím ohrozit mediálně prezentovaný obraz stavby a zejm. politiků poklepávajících na základní kameny, rozbíjejících lahve šampaňského atd.

Žalobce rovněž uvedl a důkazně podložil, že HMP resp. Dopravní podnik hl. m. Prahy vyhlásil tendry a uzavírá realizační smlouvy, aniž má jediné rozhodnutí o povolení ke kácení, aniž má stavební povolení pro zařízení staveniště, aniž má stavební povolení. Tím dokumentuje HMP resp. DPP HMP absolutní jistotu toho, že veškerá nezbytná povolení ÚMČP4 ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy "zajistí" včasné dle potřeb stavebníka a žadatele o příslušná povolení, a to zcela bez ohledu na průběh řízení, případné námitky účastníků řízení atd.

Žalobce v závěru přehledu skutečností nasvědčujících enormnímu riziku systémové podjatosti poukázal na přípravu tzv. společného podniku se strategickým partnerem za účelem maximalizace vytěžení ekonomického potenciálu oblastí v okolí budoucích stanic metra I.D: Rada HMP přijata dne 18.7.2017 usnesení, jímž souhlasila s iniciativou Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s. připravit podmínky pro výběr strategického partnera do společného podniku, jehož základním posláním by bylo využití ekonomického potenciálu rozvoje území trasy metra I.D. v Praze.

Z důvodové zprávy žalobce v námitce systémové podjatosti citoval:

„Případná výstavba metra D realizovaná Dopravním podnikem hl. m. Prahy, akciová společnost (DPP) výrazně zvýší ekonomický potenciál všech území na trase Pankrác - Depo Písnice, zejména oblastí v okolí stanic metra. Výstavba trasy metra D je základní podmínkou tohoto potenciálu, který je na základě analýzy Deloitte Advisory odhadován v rozmezí 45 - 55 mld Kč hrubé tržní hodnoty dokončeného projektového záměru v cenách bez DPH. Analýza byla zpracována na náklady DPP v rámci spolupráce se spol. Deloitte Advisory.

V důsledku této skutečnosti je vysoce žádoucí, aby se hl. m. Praha podílelo na využití tohoto potenciálu a mělo z něho ekonomický efekt a rovněž tímto způsobem mohlo ovlivnit urbanistický vzhled dotčených oblastí.“

Žalobce dále uvedl, že z dostupných informací současná RHMP v záměru pokračuje s tím, že místo společného podniku se strategickým partnerem by měl ekonomické vytěžení (tj. zástavbu na městských pozemcích v okolí budoucích stanic metra I.D) řešit projekt příspěvkové organizace HMP, která bude městské pozemky v okolí stanic za účelem jejich zástavby spravovat. Podstata, cíl záměru však zůstávají nezměněny.

Žalobce doplňuje, že touto organizací HMP se posléze stala Pražská developerská společnost, jíž svěřilo HMP m.j. pozemek parc. č. 879/33, k. ú. Krč, na němž by měla dle napadeného rozhodnutí o povolení kácení proběhnout rozsáhlá náhradní výsadba.

Žalobce pak v rámci podávaných odvolání proti postupně zamítaným námitkám podjatosti jednotlivých úředních osob v hierarchickém uspořádání MHMP a ÚMČP4 doplňoval další postupně se objevující důkazy o zájmu politického vedení jak MČP4 tak HMP na urychlené realizaci výstavby několika stanic na území Prahy 4 v úseku Pankrác – Nové Dvory. Všechny tyto důkazy byly ignorovány a ve všech usneseních o zamítnutí námítky podjatosti bylo toliko víceméně doslovně opisováno rozhodnutí ministerstva životního prostředí, jímž zamítl námitku systémové podjatosti ředitelky Magistrátu hl. m. Prahy.

Žalobce proto v každém svém vyjádření do řízení a rovněž v podaném odvolání proti meritornímu rozhodnutí zopakoval, že jakkoli si zainteresované správní orgány, ÚMČP4 i MHMP, vzájemně vyšly vstříc a vznesenou včasnou a řádně odůvodněnou námitku extrémně vysokého rizika systémové podjatosti všech úředních osob MHMP i ÚMČP4 zamítly, je žalobce nadále přesvědčen, že žádná úřední osoba ÚMČP4 a MHMP nebyla a není schopna rozhodovat ve věci takového politického a mediálního významu a neskrývaného zájmu politického vedení HMP a MČP4 nestranně a objektivně, a proto na námitce podjatosti žalobce trvá.

Žalobce tvrdí, že rozhodnutí ministra životního prostředí Mgr. R. Brabce č.j. MZP/2020/430/583 sp. zn. R/3820, ze dne 26. 11. 2020, o rozkladu spolku Pankrácká společnost, z.s. proti usnesení Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I, ze dne 24. 6. 2020, č.j. MZP/2020/500/1333 a usnesení ze dne 24. 6. 2020 č.j. MZP/2020/500/1334, je nezákonné.

Ministr ve svém velmi stručném rozhodnutí o rozkladu konstatoval, že *“námítky odvolatele uplatněné v rozkladu proti napadeným usnesením ministerstva zamítá jako nedůvodné.”*

V odůvodnění svého rozhodnutí nejprve ministr citoval znění § 14 odst. 1 – 3., dále

ustanovení § 119a odst. 1 a 2 z. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, přičemž dovedl neplatnost žalobcem. Poté se dvěma odstavci zabýval definicí pojmu podjatost. K vlastní námitce systémové podjatosti vznesené žalobcem a k podanému rozkladu se vyjádřil dvěma autoritativně formulovanými odstavci, z nichž první se omezuje toliko na tvrzený cíl novely ust. § 14 správního řádu, jímž má být zjednodušení průběhu správních řízení, a druhý tvrdící, že „*odvolatel neuvedl žádnou konkrétní námitku, kterou by rozporoval závěry ministerstva*“, což žalobce popírá a odkazuje na podaný rozklad, který naopak závěry rozhodnutí ministerstva vyvrátil. Rozhodnutí ministra dopravy je proto nezákonné pro nepřezkoumatelnost, když na obsáhle odůvodněnou námitku systémové podjatosti nereaguje, argumentaci odvolatele nevypořádává, toliko shodně s usneseními ministerstva nesprávně tvrdí, že novela § 14 správního řádu výslovně vylučuje možnou podjatost úřední osoby z důvodů zaměstnaneckého poměru k územnímu samosprávnému celku. Nepřezkoumatelné a v hrubém rozporu se žalobcem odkazovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu je rovněž tvrzení ministra, že mediální aktivita HMP resp. DPP HMP nemůže mít vliv na podjatost úředních osob. Není to totiž – jak tvrdí ministr - zájem médií o stavbu danou jejím významem – nýbrž v prvé řadě zájem politické reprezentace HMP o média při ovlivňování veřejného mínění ve prospěch stavby a ve prospěch svůj jakožto neohrožených budovatelů mnohamiliardové stavby, tj. zájem politické reprezentace HMP o vytváření jednostranného mediálního obrazu.

Publicita stavebního záměru má svůj jasný cíl, s nímž jsou ze strany radních HMP resp. MHMP média oslovována, jímž není vyvážené, nezkreslené, detailní informování o záměru, průběhu jeho přípravy, projednávání atd.. V žádném případě nelze hovořit o informacích ve smyslu jejich objektivitu, úplnosti, korektnosti, průkaznosti. Veřejnost se pouze opakovaně dozvídá o plánovaných termínech zahájení či zprovoznění metra popř. o odhadovaných investičních nákladech. Opakovaně jsou po léta zveřejňovány líbivé vizualizace, zatímco významné negativní dopady do kvality životního prostředí rezidentů Prahy 4 jsou zamlčovány.

Jakékoli skutečné informace prokazující mediální tvrzení si občané musejí obstarat z jiných zdrojů, zejm. pak za využití zákona o svobodném přístupu k informacím. V žádném případě rovněž není mediálními výstupy vytvářen plnohodnotný a vyvážený obraz o procesu získávání příslušných povolení stejně jako o způsobu financování atp. Dočetli se snad občané o tom, jak k oddálení výstavby o řadu let přispěl prohraný soudní spor MHMP s restituenty ve věci územního rozhodnutí? Dočetli se někdy občané o tisících kácených stromů a hektarech kácených porostů veřejné zeleně? Dočetli se snad občané o tom, jaké konkrétní smlouvy a za jakých konkrétních podmínek DPP se svými dodavateli uzavřel? Dočetli se snad občané v médiích o tom, že průtahy v řízení v délce 6-ti měsíců způsobili úředníci ministerstva dopravy? Dočtou se o tom, že pozemky určené pro náhradní výsadbu byly vloženy do Pražské developerské společnosti, přísp. organizace? Obecně – dočetli či dočtou se občané o tom, že stavba metra D má závažné negativní dopady do životního prostředí mnoha obyvatel Prahy 4? Dočtou se o tom, že souběžně s přípravou výstavby probíhají účelové změny územního plánu umožňující masivní zahušťování zástavby a ztráty zelených rekreačních ploch? Naopak se v každém článku, v každém fcb apod. příspěvku dočtou o obstrukcích, o tom, jak hrstka nespokojenců z okolí jedné stanice, kterým radní A. Scheinherr údajně vyšel všestranně vstříc (což - patřičně mediálně zdůrazňováno - podstatně prodražilo a prodraží stavbu), nadále bezdůvodně a účelově blokuje zásadní dopravní stavbu, která - v lehké nadsázce - vyřeší všechny dopravní problémy hlavního města Prahy?

Je jistě pravdou, že tisková prohlášení resp. obecněji mediální podpora záměrů prosazovaných veřejnoprávními korporacemi jsou legálními a legitimními nástroji politické propagace. Avšak právě taková mimořádná mediální aktivita politické reprezentace (nadto s jasně vysle-

dovatelným načasováním) - a to de facto bez ohledu na konkrétní obsah mediálních výstupů resp. míru zkreslování veřejnosti předkládaných informací - je v souladu s judikaturou onou skutečností, která zakládá důvodné pochybnosti k pochybám o nepodjatosti.

Žalobce považuje za nezbytné odkázat rovněž na analogický případ velké dopravní stavby, v němž Ministerstvo pro místní rozvoj přisvědčilo námitce systémové podjatosti všech úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy. Žalobce zdůrazňuje, že na tuto analogii nemohl ve své námitce podjatosti a odvoláních proti zamítavým usnesením resp. ani v podaném rozkladu proti rozhodnutí MŽP poukázat, neboť příslušné rozhodnutí MMR ČR bylo vydáno později.

Na tuto analogii však žalobce poukázal v rozkladu proti časově prvnímu rozhodnutí ministerstva dopravy a ministr dopravy pak ve svém 1. rozhodnutí o rozkladu tuto analogii zdůraznil. Analogie systémové podjatosti se týká usnesení Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 28. 12. 2020 č.j. MMR-61322/2020-83/2776, jímž MMR rozhodlo o námitkách podjatosti všech úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy uplatněných mnoha účastníky řízení v rámci jimi podaných odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 22, odboru výstavby, jímž byla umístěna stavba označená jako "*Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice - dálnice D1*" vč. povolení ke kácení dřevin a porostů.

Ministerstvo pro místní rozvoj tak v obdobné kauze a na základě téměř identické argumentace podatelů námitek systémové podjatosti (vznesené nadto až v rámci odvolání proti meritornímu rozhodnutí!) rozhodlo tak, že ředitel Magistrátu hl. m. Prahy **je vyloučen** z projednávání a rozhodování v řízení. Odůvodnění usnesení Ministerstva pro místní rozvoj o vyloučení úředních osob, u nichž z podstaty věci hrozí riziko nikoli nestranného rozhodování, považuje žalobce za přesvědčivé, souladné s judikaturou a zejm. souladné se **základním cílem institutu podjatosti, tj. aby o věci zjevného zájmu svého zaměstnavatele nerozhodovaly úřední osoby, které mohou být svým postavením zaměstnance ovlivněny ve svém rozhodování tak, že nad zákonnost rozhodování postaví zájem svého zaměstnavatele.**

Ministerstvo pro místní rozvoj v odůvodnění usnesení o vyloučení ředitele MHMP správně konstatuje, že pouhý poukaz MHMP (v předkladu námítky podjatosti) na skutečnost, že pracovník územně samosprávného celku je povinen dodržovat právní předpisy, hájit při výkonu své činnosti veřejný zájem a rozhodovat nestranně, neobstojí. MMR k tomu odkázalo na závěry přijaté usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, kde bylo uvedeno, že "*Zákon sice ukládá úředníkům územních samosprávných celků povinnosti, jejichž plnění by mělo zajistit, že budou při výkonu svých pravomocí postupovat nestranně, avšak povaha jejich pracovněprávního vztahu k zaměstnavateli skutečně účinné záruky toho, že se tak opravdu bezezbytku stane, nedává. Tito úředníci totiž nejsou vůči obci či kraji ve veřejnoprávním služebním poměru, který by se vyznačoval trvalostí a zásadní nezrušitelností (tzv. definitivita) a který by poskytoval dostatečně účinné právní záruky před působením ze strany nadřízených (např. zásadní nepřeložitelnost). Takové rysy zvláštní pracovněprávní poměr úředníků k obci nebo kraji zakotvený v zákoně o úřednících územních samosprávných celků nevykazuje. Naopak, podle něho se sice pracovní poměr úředníka územního samosprávného celku uzavírá v zásadě na dobu neurčitou, avšak lze jej ukončit ze všech důvodů uvedených v zákoníku práce, tedy rovněž pro nadbytečnost.*" Podle názoru MMR se proto nestačí odkazovat na skutečnost, že ve správním řízení vystupuje pracovník územně samosprávného celku prvotně jako úředník, nikoli jako zaměstnanec tohoto územně samosprávného celku, neboť právě tuto argumentaci považoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu za nedostatečnou.

Již na základě citovaného usnesení Ministerstva pro místní rozvoj je nepochybné, že rozhodnutí ministerstva životního prostředí a ministra životního prostředí – stejně jako všechna na ně navazující usnesení ve věci námitek systémové podjatosti vznesených spolkem Pankrácká společnost, z.s. je nezákonné, neboť je postaveno právě na argumentaci, kterou rozšířený senát NSS odmítl. Povahou rozhodované věci — silniční okruh kolem Prahy resp. výstavba nové trasy metra - jsou oba případy nepochybně srovnatelné.

B V souběžně vedených řízeních o povolení kácení a o vydání stavebních povolení byla stavebníkem záměrně předložena resp. tvrzena odlišná projektová dokumentace.

Pro řízení před stavebním úřadem byla předložena dokumentace vyžadující výrazně vyšší rozsah kácení než dokumentace tvrzená pro účely řízení o povolení kácení, aby tak mohla být tvrzena nižší ekologická újma a tím i nižší adekvátní náhradní výsadba.

„salámová metoda“ — nedůvodné zastavení řízení o části žádosti, nerespektování skutečného rozsahu kolize budoucích zařízení staveniště vč. provizorních komunikací a odstavných ploch

V souběžně vedených řízeních o povolení kácení a o vydání stavebních povolení byla stavebníkem záměrně předložena resp. tvrzena odlišná projektová dokumentace. Pro řízení před stavebním úřadem byla předložena dokumentace vyžadující výrazně vyšší rozsah kácení než dokumentace tvrzená pro účely řízení o povolení kácení, aby tak mohla být tvrzena nižší ekologická újma a tím i nižší adekvátní náhradní výsadba.

V odvolání žalobce na uvedené rozpory poukázal.

Žalobce namítal nedostatečné podklady předložené stavebníkem resp. zajištěné správním orgánem, tj. nedostatečné výkresové podklady z projektové dokumentace pro územní řízení a stavební povolení z hlediska jednoznačného průkazu kolize jednotlivých dřevin a zapojených porostů dřevin od počátku řízení (viz dále – vadný průběh ohledání).

V odvolání žalobce uvedl, že odkazuje-li správní orgán na svou znalost projektové dokumentace stavby (stejně jako na "všeobecně známé skutečnosti") s tím, že k ní vydával koordinované stanovisko odboru v letech 2017 a 2019, nelze než konstatovat, že to, co je známo z úřední činnosti žadatelů a správnímu orgánu, není také automaticky známo spolku jako účastníku řízení. Správní orgán ani žadatel tato koordinovaná stanoviska či vyjádření nedoložili ani jako přílohu žádosti o povolení kácení, ani nebyla předložena při ohledání, ani je nedoplňovali do spisové dokumentace následně. Mimoprocesní kooperace mezi žadatelem a správním orgánem není prováděním důkazu v rámci správního řízení.

K nedostatečnosti úkonu ohledání, při němž kolize jednotlivých dřevin podle dokumentace stavby vůbec nebyla provedena, uvedl odvolací orgán ve svém rozhodnutí toliko (strana 74): *„Odvolací správní orgán k dalším námitkám odvolatele opětovně uvádí, že prověření kolize předmětných dřevin s danou stavbou v daném případě při ohledání nebylo možné provést, jelikož správní orgán prvního stupně neměl k dispozici geometrické zaměření stavby samotné.“*

K tomu žalobce namítá, že požadoval opakované ohledání, požadoval ústní jednání, a to opakovaně v průběhu řízení (viz protokol o ohledání, viz vyjádření do řízení), a to právě proto, že úkon ohledání nebyl řádně ze strany správního orgánu připraven, nebyla při něm

k dispozici jakákoli dokumentace týkající se kolizí různých částí stavby a zařízení staveniště s dřevinami. **Prověření kolizí bylo možno provést a povinností správního orgánu prvního stupně bylo si nezbytné podklady zajistit. Neučinil-li tak, neprovedl-li řádně ohledání, a navzdory tomu ve věci rozhodl, rozhodl bez zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a proto je jeho rozhodnutí nezákonné.**

Odvolací orgán de facto přiznává na straně 75, že soulad mezi dokumentací (a tím i kolizí s existujícími dřevinami) pro územní řízení resp. samotným územním rozhodnutím, a dokumentací pro stavební povolení nebylo možno ověřit, neboť žadatel předložil pouze první dvě strany územního rozhodnutí, nic více. Přesto odvolací orgán tvrdí, že „kolize předmětných dřevin s danou stavbou je dostatečně prokázána z ostatních podkladů ve spise obsažených.“ Toto vágní tvrzení neuvádí ani, co je „danou stavbou“, ani „které ostatní podklady“ mají kolizi prokazovat. Žalobce proto opakuje, jak učinil již ve vyjádření do řízení a v odvolání, že je v rozporu s principy elementární logiky tvrdit, že správní orgán zjistil jednoznačně a nepochybnitelně kolize, když nevysvětlil a ničím nepodložil, jak je možné, že dřeviny, které podle něj byly „průkazně“ v kolizi při ohledání v prosinci 2019, najednou nejsou v „průkazně“ kolizi při vydání rozhodnutí.

Odvolací orgán tvrdí, že napravil pochybení správního orgánu prvního stupně, když do spisu doplnil výkres – Situaci SOD 13 – stanice Olbrachtova, zařízení staveniště OL 1,2,3 v měřítku 1:500 a Technickou zprávu. Ani z jednoho z odvolacím orgánem doplněných podkladů však nevyplynulo nic, co by výše uvedený rozpor vysvětlovalo, resp. co by jednoznačně identifikovalo rozsah kolize jednotlivých staveb SOD 13 a zařízení staveniště Ol 1,2,3. Technická zpráva – část Zásady organizace výstavby (již MHMP doplnil do spisu), je jen textovým dokumentem, který se rozsahu kolize jednotlivých staveb s dřevinami nevěnuje. Situační výkres – příloha k ZOV ZS – Zásady organizace výstavby, zařízení staveniště OL1, 2, 3, 6/2019, obsahuje ve velmi nízkém měřítku rozlišení jen názvy a čísla objektů s tím, na pozemku kterého parcelního čísla jsou umístěny. Stromy nejsou v tomto situačním výkresu zakreslené, a to ani symbolem ani číslem. Kolizi konkrétních dřevin, a to zejména dřevin, které se nacházejí na hraně šraf jednotlivých objektů, dřevin, které byly v kolizi v 12/2019 při ohledání, v červnu 2021 byly žadatelem vyňaty ze žádosti a o nichž je najednou tvrzeno, že již nejsou v kolizi s objekty stavby a ZS, aniž je to podloženo upravenou dokumentací, ani tento výkres doplněný odvolacím orgánem nevysvětluje.

Žalobce v odvolání uvedl, že rovněž další tvrzení správního orgánu je rozporné, protiřečící si. Nejprve správní orgán uvádí, že *"Pás dřevin podél BD byl z žádosti žadatelem vyjmut. Tento pás dřevin lze od prostoru staveniště jako celek oddělit a po dobu stavby dřeviny ochránit."* Ponecháme-li stranou, že žádná dokumentace žádný "pás dřevin podél BD" nespecifikuje (viz též dále k položce č. 48 a č. 50 spisové dokumentace) a není tak zřejmé, o které dřeviny se má jednat, zůstává skutečností, že rovněž žádná dokumentace neuvádí, jak by měly být dřeviny ochráněny, je-li celá plocha pozemku parc. č. 879/33 vyznačena jako plocha záboru staveniště ZS OL2. V rozporu s tvrzenou možnou důslednou ochranou ze žádosti vyňatých dřevin pak na straně 14 správní orgán popisuje, že na pozemku v prostoru stavby bude provedena skrývka, umístěny jeřáby, manipulační plocha s těžkou technikou a bude probíhat ražba, z čehož dovozuje, že *„v tomto konkrétním případě má správní orgán za to, že je lhostejno, s jakou konkrétní částí stavby jsou jednotlivé dřeviny v kolizi, naopak je třeba posuzovat stavbu komplexně, neboť zachování dřevin v prostoru a podmínkách stavby takového rozsahu je i při nejlepší vůli bohužel nereálné.“*

Na jednu stranu tak správní orgán tvrdí, že zachování úzkého pásu dřevin (bez ohledu na jeřáby, těžní jámu, pohyb těžké stavební techniky atd. atd.) je možné, na druhou stranu tvr-

dí, že je to obecně nereálné. **Touto berličkou „velké stavby“ si nakonec správní orgán pomáhá, aby nemusel přiznat, že v řízení vůbec konkrétní kolizi nezjišťoval, s výkresovou dokumentací se řádně neseznámil, důkazní řízení nevedl.**

Odvolací orgán k této námitce uvedl, že je účelová. V dalším textu však pouze zopakoval, co tvrdil prvostupňový orgán o odděleném pásu dřevin a odkázal na dispoziční zásadu, tedy právo žadatele zužovat a rozšiřovat svou žádost. Žalobce v odvolání (*viz níže pasáž Účelové zúžení rozsahu - zpětvzetí žádosti - salámová metoda*) položil otázky ke kolizi u konkrétních dřevin (čísla dřevin), tj. proč ta která dřevina je resp. není zahrnuta v tvrzeném odděleném pásu dřevin. Odvolací orgán reagoval tak, že uvedl, u které dřeviny bylo výrokem rozhodnutí povoleno kácení, u které nikoli. Tím však nezodpověděl otázky žalobce, položené v odvolání, proč dřevina blíže fasádě má být nadále v kolizi se stavbou, zatímco dřevina dále od fasády má být v pásu dřevin, který lze bezpečně při stavbě ochránit. Na tyto otázky by totiž mohla odpovědět pouze projektová výkresová dokumentace, a to porovnání dokumentace z 6/2019 a upravené dokumentace. Vzhledem k tomu, že žádná upravená dokumentace nebyla předložena, resp. ani původní dokumentace z 6/2019 nebyla v patřičném konkrétnu a detailu předložena, nebylo možno na otázky kolizí odpovědět.

Odvolací orgán dále uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, že v daném případě vzhledem ke složitosti celé stavby je tato povolována „příslušnými stavebními úřady postupně v několika různých řízeních.“ Skutečností je, že řízení před stavebním úřadem, která se týkají pozemku parc. č. 879/33, neprobíhají resp. neprobíhala postupně – jak tvrdí MHMP ve svém rozhodnutí - nýbrž současně, a to v souběhu s řízením o povolení kácení. Orgán ochrany přírody proto mohl a měl zjistit, o která konkrétní řízení o vydání stavebních povolení se jedná, jaká dokumentace byla do těchto řízení žadatelem předložena a je-li tato dokumentace souladná s dokumentací předloženou do řízení o povolení kácení.

Účelové zúžení rozsahu - zpětvzetí žádosti - salámová metoda

Žalobce ve svém odvolání uvedl následující rekapitulaci průběhu řízení v souvislosti s částečným zpětvzetím žádosti.

Dne 25. 5. 2021, tedy ca měsíc po uplynutí lhůty k seznámení se spisovou dokumentací, bylo doručeno správnímu orgánu oznámení žadatele o zpětvzetí žádosti v části věci. Z neznámých důvodů správní orgán nezastavil bezprostředně poté řízení a teprve dne 20. 7. 2021 vydal usnesení o zastavení řízení zpětně k 24. 5. 2021. Jakékoli zdůvodnění zpětvzetí chybí, stejně tak příloha, jež by dokumentovala, proč právě výměra zapojeného porostu o ploše 758 m² a ne třeba 700 m², proč právě vybrané dřeviny a nikoli jiné z neuvedeného důvodu nemají být nadále v kolizi se stavbou stanice a zařízením staveniště. Jakékoli úkony, jimiž by správní orgán zjišťoval, co vedlo žadatele k zpětvzetí, jimiž by ověřoval, zda se nezměnila projektová dokumentace, správní orgán neprovedl (důkaz - spis). Přesto — jak plyne z odůvodnění rozhodnutí — správní orgán ví, že důvodem zpětvzetí je to, že nebude budována pilotová stěna. Přesto — jak plyne z odůvodnění rozhodnutí — nemá správní orgán žádné pochybnosti o předmětu řízení. Takové pochybnosti přitom logicky mít měl.

Dřevina č. 691, vyňatá ze žádosti, je označena žlutým kolečkem. Legenda zákresu (příloha původní žádosti z r. 2019) však žluté kolečko neobsahuje. Co znamená žluté kolečko v zákresu tak není ze spisové dokumentace zjistitelné. Přesto si je správní orgán společně se žadatelem "jist", že právě tuto dřevinu lze spolehlivě při přípravě a 13 let trvajícím provádění stavby ochránit.

Dále žalobce uvedl příklad dokumentující nejasnost, proč právě dřeviny uvedené v zpětvzetí, nemají být v kolizi se stavebním záměrem, porovnáním dřevin č. 684 a 692. Podle zákresu je dřevina č. 692 jednoznačně umístěna blíže fasádě objektu BD než dřevina č. 684. Přesto ze žádosti byla vyňata dřevina č. 684 a nikoli dřevina č. 692. Z jakého důvodu ?

Proč nebyly ze žádosti vyňaty např. dřeviny č. 675, 676, 677, které jsou podle jediného zákresu, který byl předložen do řízení (viz výše), blíže fasádě objektu BD, než dřevina č. 665, která byla vyňata ze žádosti? Odvolací orgán uvedl, že tyto dřeviny jsou podměrečné, nezdůvodnil však již, jakým způsobem – bez ohledání, bez výkresu, byla ověřena žadatelem tvrzená výměra zapojeného porostu, který byl vyňat ze žádosti.

Hovoří-li správní orgán v odůvodnění 1–st rozhodnutí o tom, že budou ochráněny dřeviny v "pásu podél BD", je zřejmé, že vůbec není zřejmé, jak tento pás vypadá, co jej má tvořit, jinými slovy, zpětvzetí žádosti a zastavení řízení je jen předstíráním zúžení rozsahu kácení, které není žádnou dokumentací podloženo. Vše popsané rovněž intenzívně nasvědčuje mimoprocesní komunikaci mezi správním orgánem a žadatelem a tedy i žalobcem namítané podjatosti správního orgánu.

Orgán ochrany přírody si měl v souladu s prioritní zásadou materiální pravdy položit otázku, z jakého důvodu přistoupil žadatel k částečnému zpětvzetí žádosti. Skutečnost, že žadatel není povinen odůvodnit zpětvzetí žádosti neznamená, že správní orgán je zbaven klíčové povinnosti, již mu ukládá § 3 SR, stejně jako ho nevyvíňuje z povinnosti logického uvažování.

Pakliže žadatel zpětvzetí neodůvodnil, nedoplnil žádnou výkresovou přílohou z projektové dokumentace pro stavební povolení, ani před tím ani následně nepředložil orgánu ochrany přírody aktualizovanou - odlišnou podobu projektové dokumentace, ani sám orgán ochrany přírody v rámci zásady materiální pravdy nezajistil doplnění takové pozměněné — aktualizované projektové dokumentace, z níž by jasně vyplývalo, které dílčí stavby či části staveb hlavní stavby či staveb zařízení staveniště byly změněny — vypuštěny, muselo být orgánu ochrany přírody jasné, že mezi předloženou projektovou dokumentací, která byla přílohou původní žádosti a podle níž proběhlo v úvodu řízení ohledání, a předmětem řízení po částečném zpětvzetí žádosti, je rozpor, když rozsah předmětu řízení neodpovídá skutečnému rozsahu projektovou dokumentací předpokládaného nezbytného kácení. Přes tento zjevný rozpor zůstal 1-st OOP nečinný a nevyzval žadatele k vysvětlení a doplnění podkladů. Shodné se týká odvolacího orgánu, který postup prvostupňového orgánu ve svém rozhodnutí bezvýhradně obhajuje.

Stejně tak mohl a měl sledovat správní orgán vývoj stavebních řízení, mohl se kdykoli obrátit na SSÚ MHMP, aby zjistil skutečný stav posuzované projektové dokumentace.

Stejně tak mohl a měl vědět, že dne 30. 6. 2021 bylo vydáno stavební povolení pro trasu metra I.D. Mohl a měl si ověřit podobu ověřené projektové dokumentace, neučinil tak však.

Namísto respektování zásady materiální pravdy se rozhodly orgány ochrany přírody vyjít žadateli vstříc, skutečný rozsah nezbytného kácení nezjistit, umožnit tak - ať již a) tzv. salámovou metodou nebo b) oblíbeným "překvapivým" zjištěním v průběhu realizace stavby o tom, že podle rozhodnutí zachovávané dřeviny ve skutečnosti kolidují, resp. se staly "náhle" nebezpečnými pro narušení kořenových systémů atd. - pohodlného vymýcení veškeré kolidující zeleně.

Je pak v zásadě lhostejné, zda mezi správním orgánem a žadatelem došlo k domluvě o zpětvzetí části žádosti v reakci na spolkem opakovaně v řízení namítané neumístění tzv. pilotové stěny (tedy absenci pilotové stěny v rozhodnutí o umístění stavby), aby tím "byl vyřešen" problém nedostatku důvodu pro povolení kácení, nebo se tak stalo proto, aby byl předstíraně snížen rozsah kácení, aby byla podhodnocena celková ekologická újma.

Logická správní úvaha musí vycházet z důsledně zjištěného skutkového stavu a musí hodnotit zjištěné skutečnosti ve všech souvislostech, nikoli izolovaně, bez kontextu.

**C.1 Nedošlo ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti
nedošlo ke zjištění skutečného rozsahu kolize jednotlivých stavebních objektů
s existujícími dřevinami
nezjištění dendrometrických charakteristik k určení ekologické hodnoty dřevin**

Žalobce v celém průběhu řízení, ohledáním počínaje, opakovaně zdůrazňoval povinnost správního orgánu ke zjištění skutečného rozsahu kolize stavebního záměru s dřevinami nacházejícími se na parc. č. 873/33 k. ú. Krč, a to na základě zajištění platné projektové dokumentace, v nezbytné míře podrobnosti, projektové dokumentace souladné s tou, již žadatel/stavebník souběžně předložil do řízení o vydání stavebních povolení.

V odvolání k tomu žalobce mj. uvedl následující.

Ohledání, při němž nebyla prověřena kolize jediné dřeviny se stavebním záměrem.

Na první straně protokolu o místním ohledání sepsaném dne 5. 12. 2019 se obecně konstatuje, že důvodem žádosti je "kolize se stavbou stanice metra D". (protokol je zčásti nečitelný, správní orgán strojový přepis navzdory našemu opakovanému požadavku neprovedl a do spisu nedoložil).

Poté si správní orgán do protokolu již jen poznamenal, že pozemek je rovinatý, veřejně přístupný a že popis jednotlivých dřevin je na samostatných arších v příloze (důkaz - protokol).

Zástupce odvolatele hned v úvodu ohledání (vedle žádosti o přerušování řízení z důvodu podaných přihlášek do řízení ze strany přímo dotčených vlastníků bytů bytového domu v Kovařovicově ulici) žádal, aby byly předloženy jednoznačné výkresové podklady dokumentující konkrétní kolize s jednotlivými dřevinami s tím, že jinak nelze posoudit důvodnost žádosti u toho kterého stromu (viz druhý list Protokolu o ohledání - Vyjádření účastníků řízení). Zástupce žadatele přislíbil doložení do 14 dnů resp. žadatel uvedl něco ve smyslu, že na žádost Pankrácké společnosti, z.s. bude „přepřacováno“. Žádná přesnější dokumentace však doplněna nebyla. Nadto zdejší orgán ochrany přírody ostentativně ignoroval rovněž další opakovaný a zcela důvodný návrh odvolatele (ve smyslu respektování zásady materiální pravdy), a to návrh na nařízení ústního jednání, kde by s výkresy na stole byly kolize u jednotlivých stromů zcela přesně zjištěné, když už se tak nestalo v rámci ohledání. Ústní jednání se však nekonalo, neboť jeho nařízení správní orgán - s absurdním odůvodněním, že protichůdné zájmy účastníků již byly dostatečně vyjeveny při ohledání (přitom ústní jednání má být konáno právě tehdy, když jsou mezi účastníky řízení rozpory, aby v rámci jednání mohlo dojít k nalézání smírného řešení) - odmítl.

A jak zjišťoval kolizi s jednotlivými částmi stavby, s jednotlivými stavebními objekty správní orgán? Odpovídá protokolárně zaznamenané zjištění správního orgánu na otázku, zda ten který strom je v kolizi s výstavbou pilotové stěny (neumístěné územním rozhodnutím)? Neodpovídá. Odpovídá na otázku, zda ten který strom je v kolizi s výstavbou vestibulu stanice? Zda je v kolizi s jednotlivými objekty zařízení staveniště - např. příjezdovou komunikací staveniště dopravy? Neodpovídá na žádnou z těchto otázek, ve své laxnosti a patrně přesvědčení, že jde-li o stavbu metra, zásada materiální pravdy musí ustoupit zásadě libovůle (mantře "veřejně prospěšné stavby"), se orgán ochrany přírody ani neobtěžoval při ohledání otevřít jediný výkres. O tom jasně vypovídá úvodní strana protokolu, pasáž "Předložené podklady a listiny:", která je proškrtnuta, tzn. žádné podklady a listiny předloženy nebyly.

O tom, že s žádnými podklady (s výjimkou číslování stromů od S. Buriana) správní orgán při ohledání nepracoval, vypovídají popisná zjištění u jednotlivých stromů, když ve věci kolize stavby s dřevinou není uvedeno ani u jedné dřeviny jediné slovo.

Funkčními charakteristikami dřevin stejně jako kolizi se stavebním záměrem se při ohledání správní orgán vůbec - navzdory žalobcově výtce u každé jednotlivé dřeviny - nezabýval. Metodika OOP MHMP přitom zcela správně konstatuje, že správní orgán si nemůže ex post přimýšlet a do rozhodnutí vtělovat popisná zjištění, pokud nejsou zachycena již v samotném protokolu o ohledání.

Je jistě pravdou, že se v případě pozemku parc. č. 879/33 jedná o pozemek veřejné zeleně osázený současně s výstavbou pětisekčního bytového domu s cílem plnění hygienicko-mikroklimaticko-izolační funkce.

Lze jistě souhlasit s tím (fotodokumentace pořízená správním orgánem při ohledání na sice nedokládá, neboť ten nařídil úkon ohledání na prosinec 2019 a opakovaným návrhům na konání ohledání v době vegetační nevyhověl, při ohledání se pak zaměřoval výlučně nesmyslně na drobná poranění, nikoli na funkčnost zeleně), že se jedná cca 50 - 60 let staré výsadby, vhodné druhové skladby dřevin nenáročných na stanovištní podmínky, dřevin uvyklých na růst v zápoji, uvyklých stresovým podmínkám stanoviště nacházejícího se v blízkosti dopravně zatížených komunikací Na Strži, Olbrachtova, Jeremenkova a Antala Staška. V dalším popisu lokality se však již konkrétní dopravní zátěží a ochranným působením zeleně na rostlém terénu o velkorysé výměře, důsledky ztráty této ochranné zelené bariéry pro kvalitu životního prostředí vůbec OOP nezabýval.

Na straně třinácté prvostupňového rozhodnutí uvádí správní orgán, že součástí spisové dokumentace je situační zakres s vyznačením stavby - inženýrských sítí i jednotlivých objektů, ražební jámy (vrtu) a jednotlivých dřevin a že tento zakres obdrželi všichni účastníci řízení v digitální podobě a mohli si ho dle potřeby zvětšovat.

Uvedené tvrzení je nepravdivé. Žadatel předložil jediný výňatek výkresu, a to výkres/schematický zakres označený "Plocha ZS OL2, příprava území - kácení", měřítko 1:500, formát A3. Tento výňatek obsahuje legendu, která neobsahuje nic více než symbolické označení stromů (jehličnatých x listnatých) a porostních skupin, a to v rozdělení na "dřeviny navržené k odstranění z důvodu stavby" a "dřeviny navržené k přesadbě z důvodu stavby", současně jsou téměř identickými symboly rozlišeny tzv. sadovnické hodnoty na stupnici 1 - 5. Výkres neobsahuje žádnou legendu stavebních objektů, objektů zařízení staveniště, není popsáno, co jednotlivé různobarevné a graficky různě provedené čáry znamenají. Výkres (zákres) je plochou hustě posetou překrývajícími se červenými kolečky s čísly dřevin. I pokud by na výkrese snad na pozadí byly stavební objekty zachyceny, pro hustotu zakresu dřevin by nebyly vidět. Na potřebu doložení jednoznačných čitelných detailních výkresových podkladů odvolatel výslovně upozornil již při ohledání a následně i při vyjádření do řízení (viz protokol, viz všechna vyjádření do řízení).

Nadto, provádění důkazu neprobíhá tak, že si „doma“ mohou účastníci řízení studovat nepřehledný zákres, nýbrž prověření kolizí mělo být provedeno správním orgánem v rámci ohledání a ústního jednání, což se nestalo. Podobně není provedením důkazu to, že správní orgán tvrdí, že „zákres s umístěním zařízení stavení i budoucích objektů je taktéž součástí územního rozhodnutí, které má spolek také k dispozici.“ Správní orgán neuvádí, jak dospěl k přesvědčení, že spolek disponuje tím, co není součástí spisové dokumentace. Územní rozhodnutí bylo do spisové dokumentace vloženo neúplné a bez jakýchkoli příloh.

Ve vyřízení připomínky nezjištění kolize jednotlivých dřevin s jednotlivými stavebními objekty byl prvostupňový správní orgán zcela nekonkrétní, vágní. Žádný z výkresů, o jejichž existenci a údajnou známost spolku své tvrzení opírá, konkrétně neidentifikuje, tedy neoznačuje přesně tak, aby bylo umožněno dohledání takového výkresu ve spisové dokumentaci.

K nápravě, ke zjištění konkrétních a důkazně podložených kolizí jednotlivých staveb s jednotlivými dřevinami nedošlo ani v rámci odvolacího řízení. K tomu žalobce odkazuje na část B. žaloby.

C.2 Prokázaná existence alternativního řešení s minimalizací rozsahu kácení a tím i výše ekologické újmy, tzn. prokázaná existence alternativního řešení šetrného k veřejnému zájmu na zachování kvality životního prostředí v dotčené lokalitě

V souladu s metodikou nadřízených orgánů a v souladu s judikaturou i výkladovou literaturou zákona o ochraně přírody a krajiny bylo a je povinností orgánů ochrany přírody zabývat se možnými řešeními, která by vedla k omezení kolize záměru s existujícími dřevinami a tím k omezení fatálních dlouhodobých resp. trvalých a nevratných dopadů záměru do životního prostředí.

Pakliže již zcela rezignoval orgán ochrany přírody na svou roli v procesu územního a stavebního řízení, kdy jeho vyjádření k předložené dokumentaci byla vždy pouhým alibistickým opisem právních norem resp. norem týkajících se provádění stavební činnosti v blízkosti dřevin - přičemž tato nic neříkající vyjádření v obou případech interpretoval (jak činí bezvýjimečně) stavební úřad jako vyslovení souhlasu dotčeného orgánu ochrany přírody se zásahem do chráněných částí přírody, souhlasem se zásahem do životního prostředí - a sebezřejmě se nazabýval rozsahem zásahu do zeleně a tudíž kvality životního prostředí, jeho důvodností, možností jiného řešení a jeho kompenzovatelností, tím spíše bylo jeho povinností prověřit v rámci řízení o povolení kácení všechny možnosti, jak míru negativního zásahu spočívajícího v kácení dospělých, perspektivních, vysoce funkčních dřevin rozsáhlého porostu izolačně rekreační zeleně omezit.

Pozemek parc. č. 879/33, k. ú. Krč, je pozemkem s rostlým terénem, pozemek porostlý izolačně hygienickým a současně vysoce esteticky a urbanisticky působivým druhově smíšeným lesem-hájem složeným z původních vzrůstných druhů, který před cca 50 lety vysázeli pro účely ochrany zdraví stovek obyvatel sídliště - zajištění odclonění od čtyřproudé komunikace Na Strži a rušné křižovatky s ul. Jeremenkova - obyvatelé BD v Kovařovicově ulici

letecký pohled na pozemek izolačně hygienické zeleně č. 879/33

Jak již žalobce uvedl ve svých vyjádřeních do řízení a poté v odvolání, vlastník pozemku HMP prostřednictvím DPP zastoupeného IDS demonstroval svou naprostou přezíravost k legitimním zájmům obyvatel dotčené lokality, naprostou přezíravost k veřejným zájmům ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, tj. ochrany zeleně ve městě, když již v r. 2017 požádal o povolení smýcení dotčeného pozemku parc. č. 879/33, tehdy s tvrzením důvo-

du doplňkového geologického průzkumu. Výlučně zásluhou účastníka řízení, environmentálního spolku, tehdy zastoupeného současnou předsedkyní spolku Pankrácká společnost, z.s., byl donucen DPP vzít svou žádost zpět a obyvatelé bytového domu Kovařovicova č.p. 1135 - 1139 tak mohli být chráněni následující roky před exhalacemi z neustále rostoucí automobilové dopravy a tím rostoucího znečištění ovzduší.

DPP HMP navrhl a představil na jaře roku 2021 alternativní řešení záměru v prostoru pozemku parc. č. 879/33, podpořené odbornými analýzami, a to v jednání s SVJ BD č.p. 1135 - 1139 Kovařovicovy ulice o úpravě projektu, tento návrh intenzivně medializoval, reflektoval rovněž v usnesení RHMP a v částečném zpětvzetí žádosti o povolení kácení.

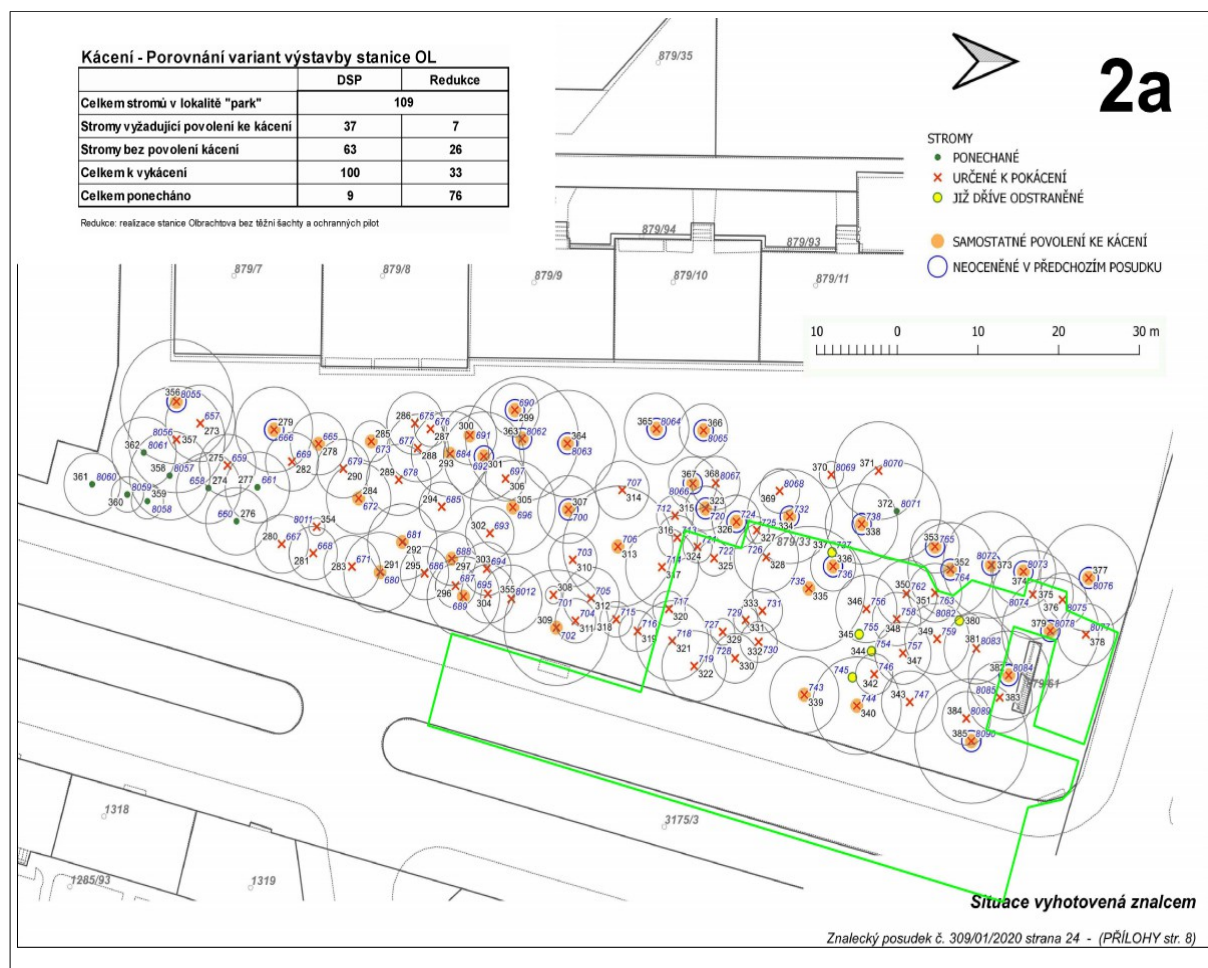
Mezi jiným tak za účelem vyjasnění možné redukce rozsahu kácení žalobce jako účastník řízení o povolení kácení opakovaně navrhoval přerušování řízení, nařízení ústního jednání, a to jednak z důvodů přímého fatálního dotčení všech obyvatel pětisekčního bytového domu v Kovařovicově ulici, jež zastupuje resp. minimálně reprezentuje (poté, co jim bylo upřeno právo účasti v řízení o povolení kácení s odkazem na účast spolku), na právu na příznivé životní prostředí, jednak při povědomí o probíhajícím jednání mezi nejvyššími politickými představiteli HMP a členy SVJ.

Ze shodných důvodů žalobce rovněž opakovaně navrhoval nové aktuální ohledání. Všechny návrhy 1-st orgán ochrany přírody bez jakéhokoli vysvětlení - odůvodnění ostentativně v průběhu řízení ignoroval popř. odmítl s absurdním odůvodněním, že protichůdné zájmy účastníků řízení jsou mu známy, a proto je ústní jednání bezpředmětné.

Zmíněný návrh DPP HMP tvrdil zásadní omezení rozsahu kácení, když měla být vypuštěna sporná tzv. pilotová stěna podél pětisekčního panelového domu, stejně jako mělo být zrušeno umístění veškerého dočasného zařízení staveniště v ploše veřejné zeleně mezi bytovým domem a komunikací v ul. Na Strži.

Zmíněný návrh významné a současně reálně proveditelné (vyjdeme-li z předpokladu, že reprezentanti investora HMP, stavebníka a projekční firmy od samého počátku účelově obyvatelům BD v Kovařovicově ul. nelhali) úpravy projektu (situační výkres "3a_ZOV_situace" zasláný ing. Hrnčířem dne 13.3.2021 členům SVJ Kovařovicova) předložil žalobce (odvůlatel) v příloze svého vyjádření do řízení v květnu min. roku. M.j. jím dokumentoval samotným investorem - jakkoli mimo rámec probíhajícího správního řízení - přiznanou možnost resp. existenci proveditelnosti jiného řešení, výrazně šetrnějšího k zájmům ochrany přírody a krajiny resp. životního prostředí dotčených obyvatel.

Alternativní řešení zohledněné do zákresu stromové zeleně (zpracoval ing. S. Burian, doplnění znaleckého posudku č. 309/01/2020)

zdroj: Návrh řešení zasláný náměstkem pro dopravu A. Scheinherrem SVJ Kovařovicova, situační zákres zpracovaný znalcem ing. S. Burianem (navazující na žadatelem do řízení předložený znalecký posudek č. 309/01/2020).

Rozdíl ve výši ekologické újmy, tj. dopadů do životního prostředí (hlučnosti, prašnosti, znečištění ovzduší) mezi kácením 100 ks dospělých jedinců a kácením 33 ks je zcela zásadní.

Investorem představené řešení se pak odrazilo (resp. mělo odrazit) v usnesení RHMP, které bylo rovněž A. Scheinherem zasláno SVJ Kovařovicova ul. č.p. 1135 – 1139.

Hlavní město Praha
RADA HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

U S N E S E N Í

Rady hlavního města Prahy

číslo
ze dne

k výstavbě Metra I.D v lokalitě Olbrachtova

Rada hlavního města Prahy

I. bere na vědomí

informaci o stavu projednání i dopadech způsobených obstrukčním chováním Pankrácké společnosti

II. souhlasí

s úpravou projekčního, legislativního a realizačního řešení v lokalitě Olbrachtova za předpokladu, že již nadále nebudou činěny obstrukční kroky ze strany Pankrácké společnosti, SVJ Kovařovicova a jeho členů

III. ukládá

1. náměstkovi primátora Ing. Adamu Scheinherrovi, MSc., Ph.D.

1. vytvářet podmínky pro naplnění úprav

Termín: 31.8.2021

IV. žádá

1. představenstvo Dopravní podnik hl.m. Prahy, akciová společnost

1. o zajištění projekční, legislativní a realizační úpravy oblasti výstavby Metra I.D v oblasti Zařízení staveniště OL2 a OL3 dle přílohy č.1 tohoto usnesení

Termín: ihned

MUDr. Zdeněk Hřib v. r.
primátor hl.m. Prahy

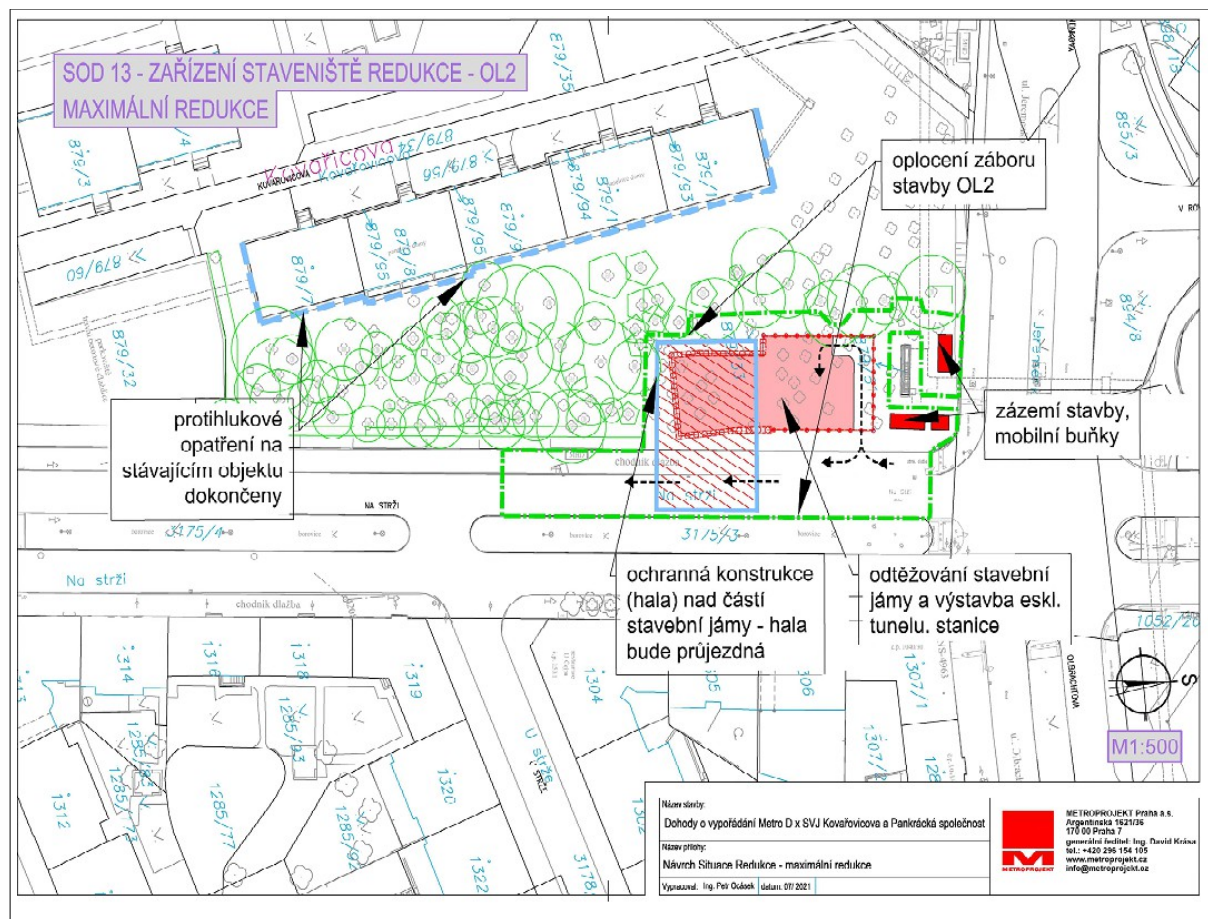
doc. Ing. arch. Petr Hlaváček v. r.
I. náměstek primátora hl.m. Prahy

Předkladatel: náměstek primátora Ing. Adam Scheinherr, MSc., Ph.D.

Tisk: R-41313

Provede: náměstek primátora Ing. Adam Scheinherr, MSc., Ph.D.

Na vědomí: odborům MHMP

důkazy:

- Usnesení Rady HMP z 31.8.20212 vč. přílohy se zákresem redukovaného zařízení staveniště a se zákresem protihlukových opatření, která se rovněž následně neodrazila v dokumentaci pro vydání stavebního povolení (když stavebník žádná protihluková opatření s vlastníky bytového domu neprojednal)
- **Usnesení Rady HMP z 31. 8. 2021 navržené náměstkem A. Scheinherrem ukazuje, že výstavbu severního vestibulu stanice Olbrachtova vč. odtěžovací jámy bylo a je možné realizovat se zásadním omezením kácení izolační zeleně.**

Pro úplnost žalobce dodává, jak učinil již ve vyjádření do řízení a v podaném odvolání, že nejen dotčená veřejnost byla patrně dezinformována ve věci umístění budoucí stanice Olbrachtova, jak dokazuje aktuálně publikovaná vizualizace záměru Nová brána Olbrachtova. Lze logicky soudit, že zadavatel mezinárodní architektonické soutěže byl obeznámen se záměrem výstavby stanice Olbrachtova. Zveřejněný záměr pak dokumentuje minimálně to, že vlastník nejdražšího vydraženého pozemku v Praze počítá s tím, že severní vestibul bude umístěn na pozemku na opačné straně Jeremenkovy ulice, tj. tam, kde by nebyl v kolizi s jedinou stávající dřevinou.

Křižovatka ulic Na Strži a Jeremenkova: - v levé části lesopark bez severního vestibulu stanice Olbrachtova zdroj: vizualizace projektu "Nová brána Olbrachtova" (zdroj: viz např. www.e15.cz, HN, ČKA).

Napadené prvostupňové i odvolací rozhodnutí je nezákonné z důvodu rozporu s veřejným zájmem, když účastník řízení namítal existenci alternativního řešení šetrnějšího k životnímu prostředí, avšak orgány ochrany přírody toto řešení neproověřily a odmítly se jím jakkoli zabývat.

Odvolací orgán odbyl ve svém rozhodnutí námitku existence alternativního řešení podobně jako odbyl veškeré ostatní námítky a návrhy žalobce reagující na nerespektování základních principů správního řízení, tj. zásady materiální pravdy a zásady hájení veřejného zájmu.

„Protože trasa metra protíná hustě zastavěné oblasti města, považuje odvolací správní orgán za logické, že výstavba jednotlivých nadzemních objektů i zbudování zařízení stavenišť je situována primárně na volné plochy bez jednoznačně vymezeného účelového využití.“

„Není přitom úkolem orgánů ochrany přírody hledat v tomto správním řízení alternativní vedení trasy metra či umístění jednotlivých objektů metra.“

O zcela prezíravém přístupu žalovaného k zájmu, který je jeho úkolem prioritně hájit, tj. veřejnému zájmu na ochraně dřevin jakožto základní složce kvality životního prostředí obyvatel velkoměsta, svědčí výše citovaná formulace východiska jeho správní úvahy o vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin ve městě (strana 83 žalovaného rozhodnutí).

Magistrát hl. m. Prahy tak považuje zelenou infrastrukturu města, základní podmínku kvality života a udržitelného rozvoje města, za prázdné, nevyužité plochy bez účelového využití. Tento přístup je nejen v rozporu s úkolem orgánu ochrany přírody, v rozporu s veřejným zájmem, v kontextu celé řady notorií - klimatické změny, v kontextu každoročně se opakujících vln sucha, veder a nepopíratelných negativních důsledků pro zdraví městské populace, přičemž nejzranitelnější skupinou jsou senioři, kteří tvoří převahu obyvatel postižených kácením sídlištní zeleně, naopak v kontextu nepopíratelných zásadních ekosystémových benefi-

tů stromové a keřové zeleně pro zásadní snižování zmíněných negativních impaktů, v kontextu neustálého průběžného úbytku zelených ploch ve městech a v Praze zvláště - jak přiznal ve svém rozhodnutí i prvostupňový orgán, v kontextu notoriety všeobecné neprosperity mladých výsadeb a jejich neschopnosti dožití dospělého věku, kdy teprve mohou začít plnit své společenské funkce — je tento přístup skandální. Nebyly-li každému dostatečně markantní konstatované notoriety v době, kdy byla zahájena příprava projektu metra D, kdy bylo vedeno řízení o posuzování vlivů na životní prostředí, nelze toto tvrdit o dekádu později v průběhu řízení o povolení kácení. Nejde totiž o zanedbatelnou, okrajovou kolizi záměru s existujícími dřevinami, jde o to, že celý projekt je postaven na využití či spíše bezbřehém zneužití rozsáhlých ploch sídlištní, izolační, parkové zeleně, která bude znamenat zásadní změnu mikroklimatu, kvality ovzduší, hlukové expozice, ztrátu kontaktu s přírodou se všemi negativními psychologickými vlivy na člověka.

Tvrdí-li žalovaný, že nelze dosti dobře předpokládat, že jeden z největších stavebních záměrů na území hlavního města Prahy za poslední desetiletí by se mohl obejít bez kolize s dřevinami, lze s tím souhlasit.

Nelze však souhlasit s přístupem orgánů ochrany přírody, kdy je tato kolize libovolného rozsahu automaticky akceptována, kdy je ve skutečnosti celý záměr naprojektován na úkor zelených ploch, kdy jsou veškerá – dlužno zdůraznit dočasná! - zařízení staveniště umístěna tak, že vyžadují vykácení rozsáhlých vysoce funkčních ploch zeleně, jak je tomu v případě zeleného háje na pozemku parc. č. 879/33 čítajícího cca 110 dospělých stromů, které tvoří ochranu bytových domů před rušnou křižovatkou ulic Na Strži, Jeremenkova a Olbrachtova (pozice pozemku parc. č. 879/33 – viz výše ortofoto).

Nelze souhlasit s tím, že za situace, kdy je stavebníkem přiznána – byť v souběžně probíhajících stavebních řízeních resp. v jednání s účastníky stavebních řízení – alternativa, možnost jiného umístění dočasných zařízení staveniště, za situace, kdy je na existenci tohoto alternativního řešení výslovně orgán ochrany přírody v průběhu řízení i v odvolání upozorněn, je mu o existenci tohoto řešení předložena sada důkazů – orgány ochrany přírody buď z důvodu své pohodlnosti nebo z důvodu podjatosti (snahy napomoci urychlenému prosazení zájmů svých zaměstnavatelů, MHMP a ÚMČP4) se odmítnou takovým alternativním řešením z principu zabývat, a to s alibistickým odůvodněním, že není povinností orgánu ochrany přírody vyhledávat nové trasování metra, neboť metro je složitým projektem.

Žalobce nevyzýval prvostupňový ani odvolací orgán, aby tyto navrhovaly nové trasování či aby tyto orgány hledaly nové umístění jednotlivých objektů, žádal zcela v souladu s principem ochrany veřejného zájmu, v souladu s principy spolupráce správních úřadů, aby tyto orgány prověřily situaci a neumožnily obcházení zákona o ochraně přírody a krajiny tím, že jedna dokumentace je stavebníkem tvrzena do řízení před stavebním úřadem a jiná je souběžně tvrzena do řízení o povolení kácení, když zjevným cílem tohoto rozporu je podhodnocení rozsahu ekologické újmy za účelem snížení rozsahu adekvátní náhradní výsadby.

Žalobce nevyzýval prvostupňový ani odvolací orgán, aby vymýšlel nové technické řešení, žádal toliko, aby se tyto orgány v souladu se správním řádem důsledně zabývaly existencí alternativního řešení, aby se zabývaly podložeností kolize každé jedné dřeviny se záměrem, a to za situace, kdy stavebník přiznal existenci řešení se zásadním omezením rozsahu kácení, jakkoli tak učinil mimo správní řízení, a jakkoli po příslibu (daném členům SVJ BD v Kovařovicově ulici) ke zpětvzetí žádosti v rozsahu odpovídajícím cca 70-80ti procentům stromů původně určených ke kácení provedl zpětvzetí žádosti v rozsahu zcela neodpovídajícím danému příslibu a výkresu, který předložil při jednání s obyvateli Kovařovicovy ulice, tj. v rozsahu nižším.

Nelze souhlasit s tím, jak orgány ochrany přírody zcela rezignovaly na svou roli, zcela rezignovaly na svébytnost, samostatnost řízení o povolení kácení - a z těchto řízení učinily zcela formální frašku, když akceptovaly vše stavebníkem tvrzené bez sebemenšího náznaku prověření. Nelze souhlasit s tím, že se nejenže nezabývaly kolizí jednotlivých stavebních děl s veřejnou zelení, ale dokonce se nezabývaly ani důvodností a nezbytností rozsahu kolize jednotlivých zařízení stavenišť s touto veřejnou zelení. Konkrétně v případě stanice Olbrachtova jde o tři zařízení stavenišť, ZS OL1, OL2 a OL3. Manipulační plocha ZS OL1 zkonsumovala pietní parčík s více než desítkou mladých vysoce perspektivních lip (kácení popř. módní tzv. přesazování, které je v rozporu se z. č. 114/1992 Sb., neboť přesazením společenské funkce dřevin v daném místě nevratně a trvale zanikají) proběhlo bez řízení s ohledem na obvody kmenů mladých lip), ZS OL2 je komplet umístěno do plochy háje před bytovým domem v Kovařovicově ulici (tj. je příčinou kácení většiny dřevin tohoto více než stovku dospělých stromových jedinců čítajícího háje) a konečně ZS OL3 navazuje na plochu ZS OL2 a – jakkoli dosud nebylo vedeno řízení o povolení kácení - bude představovat další kácení zeleně v bezprostředním sousedství bytového domu v Kovařovicově ulici, a to zeleně na rohu ulic Na Strži a Jeremenkova, tj. dovykácení veškeré ochranné stromové a keřové zeleně. To vše za situace, kdy se v nejbližším okolí ploch všech tří zařízení stavenišť nacházejí jak využitelné zpevněné plochy parkovišť a komunikací tak skutečně prázdné plochy, tj. plochy pokryté pouze travním drnem (např. pozemek parc. č. 894/8), přičemž tyto plochy jsou ve vlastnictví HMP.

C.3 Nejištění ekologické újmy způsobené kácením dřevin, nenaplnění tvrzeného cíle uložení náhradní výsadby jako kompenzace ekologické újmy Účelové ignorování závazné metodiky nadřízených orgánů, účelové porušování vlastní standardní správní praxe.

Žalobce v odvolání zdůraznil, že v řízení nebyla přezkoumatelným způsobem zjištěna výše ekologické újmy.

Podle § 8 odst. 1 z. č. 114/1992 Sb. lze vydat povolení ke kácení dřevin pouze ze závažných důvodů, a to po řádném vyhodnocení jejich funkčního a estetického významu. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné, vnitřně rozporné, když v prvostupňovém rozhodnutí absentuje přezkoumatelná úvaha o konkrétním funkčním a estetickém významu dřevin povolených ke kácení stejně jako úvaha o výši ekologické újmy a kompenzovatelnosti této újmy náhradní výsadbou, tzn. úvaha o adekvátnosti uložené náhradní výsadby.

Odvolací rozhodnutí pak účelově, vnitřně rozporně, v hrubém rozporu s průkaznou realitou devaluje funkční a estetický význam kácených dřevin. Ve věci námitky nezjištěné výše ekologické újmy prvostupňovým orgánem toliko opakuje jím tvrzené, že ekologickou újmu zjistil ve svých posudcích znalec najatý žadatelem, přičemž správní orgán byl oprávněn jeho tvrzení bez dalšího převzít.

Ustanovení § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny stanoví, že orgán ochrany přírody může uložit náhradní výsadbu. Užití slova "může" implikuje povinnost provedení správního uvážení příslušným orgánem ochrany přírody, a nikoli možnost jeho libovůle, což je jednoznačně dovozováno praxí správních orgánů i judikaturou soudů. Orgán ochrany přírody tedy musí vždy zkoumat, zda kácením dřevin vznikla ekologická újma, a v případě že ano, je povinen uložit přiměřenou náhradní výsadbu.

V případě kácení z důvodu výstavby je pak judikaturou jednoznačně dovozena povinnost uložení adekvátní náhradní výsadby.

Podle rozsudku KS v Brně č.j. 31A 5/2010 – 83 ze dne 28. 6. 2012: *povoluje-li se kácení dřevin z důvodu výstavby, musí být vzhledem k absenci zákona o odvozech za pokácené dřeviny uložena náhradní výsadba.*

Orgán ochrany přírody tak byl povinen vlastní přezkoumatelnou správní úvahou zjistit výši ekologické újmy a adekvátně této újmě stanovit náhradní výsadbu jako jediné možné kompenzační opatření.

Prvostupňový orgán ochrany přírody na straně 38 svého rozhodnutí uvedl:

„S ohledem na skutečnost, že tímto rozhodnutím bylo povoleno kácení 24 ks stromů a celkem 2182 m² zapojených porostů, čímž vzniká ekologická újma, správní orgán využil tohoto oprávnění a v souladu s 9 odst. 1 zákona uložil náhradní výsadbu s následnou péčí pěti let jako kompenzaci této ekologické újmy, neboť dřeviny plní ve městě řadu funkcí, od estetických, hygienických, rekreačních po ekologické. Cílem uložené náhradní výsadby je proto kompenzace vzniklé ekologické újmy.

Znalec vyčíslil celkovou ekologickou újmu vzniklou pokácením dřevin na 1 621 231,-. Vezmeme-li v úvahu skutečnost, že žadatel vzal v části věci týkající se stromů zpět a odečteme-li jejich ekologickou hodnotu, která dle znalce činí celkem 413 597,- Kč z celkové sumy, dochází pokácením předmětných dřevin k ekologické újmě ve výši 1 207 634,-.“

Orgán ochrany přírody tak zjevně chápe logicky, v čem spočívají společenské funkce dřevin ve městech - ví, že se jedná zejm. o funkce hygienické, mikroklimatické, pro něž je podstatné, jaká je listová plocha koruny, jaká je šíře zapojeného porostu, jak jsou uspořádána patra zapojeného porostu stromů a keřů z hlediska optimalizace izolačně hygienických a mikroklimatických funkcí, ví že se jedná o estetické a urbanistické působení dřevin - přesto nezkoumal ekologickou hodnotu kácených dřevin tomu odpovídajícím způsobem a neprovedl jakoukoli vlastní správní úvahu ve věci vzniklé ekologické újmy, nýbrž bezduše a bez náznaku kritického myšlení do písmene převzal vše, co ve věci ekologické újmy (jejího definování, vyčíslení, metodiky) tvrdí žadatelem najatý znalec ing. S. Burian, který jak žalobce rozvedl ve svých vyjádřeních - naprosto nechápe (resp. předstírá nepochopení) význam pojmu ekologická hodnota dřevin ve smyslu společenských funkcí dřevin, tj. ve smyslu funkčního a estetického významu dřevin rostoucích ve městě.

Znalec S. Burian se ve svých posudcích tvrdošijně drží svého vadného a zjevně nesmyslného právního výkladu ekologické hodnoty dřevin, jímž dospívá k názoru, že funkce dřevin ve velkoměstě je totožná s funkcí dřevin v pralese, v první zóně národního parku či v arboretu, což se odráží v jím stanoveném nulovém bodovém resp. korunovém hodnocení u mohutných dřevin vytvářejících bohaté koruny, které prohlásí ve svých posudcích za nepůvodní, neofyty, invazní apod.

Podobně jako v případě nedostatečně provedeného ohledání rovněž v případě definování, zjištění a vyčíslení ekologické újmy 1-st orgán ochrany přírody využil berličky odkazu na znalecký posudek ing. S. Buriana (ve skutečnosti minimálně dobou šetření neaktuální, zastaralý posudek č. 285/01/2018 ing. S. Buriana, dále posudek téhož znalce předložený žadatelem č. 309/01/2020, se zcela nevhodnou a nedostatečnou dobou šetření v lednu 2020). Žalobce vedle věcné vadnosti obou posudků znalce ing. S. Buriana poukázal ve svém vyjádření a následně i v odvolání na pochybnosti o nepodjatosti znalce, který pracoval

v téže kauze současně pro správní orgán i pro žadatele.

Účelové ignorování vlastní správní praxe - nezjištění výše tzv. ekologické újmy metodikou nadřízených orgánů

Prvostupňový orgán ochrany přírody standardně v rámci vedených správních řízení používá tzv. oceňovací kalkulačku AOPK ČR a vyčísluje jí ekologickou hodnotu dřevin, které jsou předmětem řízení. Zcela nepochopitelně a nedůvodně však právě v řízení, kde je důvodem kácení výlučně stavební záměr, tedy v případě, kdy v souladu s metodikou nadřízených orgánů, v souladu s judikaturou i odbornou literaturou je prvořadou povinností správního orgánu zjistit výši ekologické újmy, v řízení, kde je rozsah kácení obrovský, s dlouhodobými (minimálně v řádu dekád) resp. trvalými zásadními negativními dopady do kvality životního prostředí obytné zástavby velkoměsta, na použití tohoto metodikou nadřízených orgánů konstantně doporučovaného nástroje pro zjištění ekologické újmy rezignoval, a to přestože měl na zpracování oceňovacích protokolů více než dost času v průběhu půldruhého roku trvajících řízení resp. připustíme-li, že v době, kdy byla řešena námitka systémové podjatosti, na rozhodnutí nepracoval, pak minimálně v průběhu téměř čtyř měsíců, po něž zpracovával rozhodnutí (viz chronologický přehled spisu).

Z rozhodnutí nelze seznat jakýkoli důvod, natož racionálně podložený, který vedl správní orgán k flagrantnímu ignorování své vlastní správní praxe. Jediným důvodem, který se logicky jako vysvětlení nabízí, je vědomost toho, že při použití daného nástroje by musel dojít k vyčíslení vysoké ekologické újmy, která by mu činila problémy v povolení kácení a nebylo by kam uložit tzv. adekvátní náhradní výsadbu.

Správní orgán tak postupoval bezdůvodně či spíše účelově v rozporu s metodikou nadřízených orgánů, v rozporu s legitimním očekáváním účastníků řízení, v rozporu se svou vlastní správní praxí, v rozporu s principem ochrany veřejného zájmu.

K násobně vyšší ekologické hodnotě posuzovaných dřevin, než k jaké dospěl žadatelem najatý znalec, dospěl ve znaleckém posudku č. 214/11/2020 ze dne 29. 4. 2020 - který předložil v rámci odvolání žalobce - znalec v oboru dendrologie a ochrana přírody ing. T. Foral, a to metodami všeobecně známými, s průkazným způsobem výpočtu, tj. metodou ocenění dřevin AOPK ČR a dále podle zákona o oceňování, tzv. oceňovací vyhláškou k provedení zákona o oceňování.

Odvolací orgán se v rozporu se zásadou materiální pravdy odmítl žalobcem předloženým znaleckým posudkem zabývat s tím, že ho prohlásil za opožděně předložený. Žalobce k tomu uvádí, že metodu i závěry posudku znalce ing. S. Buriana, najatého žadatelem, žalobce přesvědčivě ve vyjádření do řízení i v odvolání zpochybnil, a proto bylo povinností správních orgánů se zabývat žalobcem předloženým znaleckým posudkem. Nadto ignorováním znaleckého posudku předloženého žadatelem byl porušen princip rovnosti účastníků řízení. Konečně žalobce uvádí, že bylo jeho legitimním očekáváním, že prvostupňový správní orgán v souladu se svou vlastní správní praxí vyčíslí ekologickou hodnotu kácených dřevin v oceňovacích protokolech za použití metodiky AOPK ČR. Žalobce měl v úmyslu toto očekávané ocenění zpracované správním orgánem nechat podrobit kontrole znalce ing. T. Forala a předložit znalecký posudek tohoto znalce doplněný o kontrolu správním orgánem vyčíslené hodnoty za použití oceňovací kalkulačky AOPK ČR.

Žalobce ve svém odvolání shrnul a zdůraznil, že vše (tj. vyhodnocení funkčního a

estetického významu dřevin /i když třeba s pomocí znaleckého posudku, nestačí-li odborné znalosti úředních osob/, správní uvážení o existenci nebo neexistenci závažného důvodu pro povolení kácení, i uvážení o potřebě přiměřené NV), je úkolem OOP. **Výklad pojmů, správní uvážení, hodnocení znaleckého posudku stejně jako všech důkazů (podkladů) - zásada volného hodnocení důkazů, podle zásad logického uvažování, to vše je úkolem orgánu ochrany přírody.**

Odvolatel uzavírá, že při interpretaci pojmu ekologické újmy postupoval prvostupňový orgán rozporně, nepřezkoumatelně, uchýlil se k libovůli, když se bezdůvodně odchýlil od metodiky nadřízených orgánů, od své vlastní standardní správní praxe a stejně bezdůvodně bezvýhradně přejal názory znalce ing. S. Buriana. Odvolací orgán pak ve svém rozhodnutí tuto libovůli obhajuje.

Žalobce uzavírá, že v řízení o žádosti, jejímž jediným důvodem je stavební záměr, nebyla zjištěna správným a přezkoumatelným způsobem výše ekologické újmy. Nebyla-li zjištěna tzv. ekologická hodnota dřevin určených k plošnému smýcení, nemohla být ani provedena přezkoumatelná úvaha o přiměřenosti navrhované či stanovené náhradní výsadby. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.

C.4 Nevypořádání důkazních návrhů přednesených opakovaně účastníkem řízení

Žalobce v odvolání uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné m.j. z důvodu nevypořádání návrhů účastníka řízení (§ 68 odst. 3 správního řádu).

- Žalobce v průběhu řízení opakovaně vznesl řadu odůvodněných návrhů, m.j. žádal — opakované ohledání z důvodu aktualizace zjištění o stavu dřevin (obvody kmenů, objemy korun atd.)
- žádal nařízení ústního jednání za účelem vyjasnění skutečného rozsahu kolize stavebního záměru s jednotlivými dřevinami,
- žádal doplnění projektové dokumentace neprovedení ústního jednání
- žádal předložení návrhu náhradní výsadby,
- žádal provedení důkazu znaleckým posudkem,
- žádal provedení výsledku znalce

Prvostupňový ani odvolací orgán se s návrhy žalobce ve svých rozhodnutích řádně nevypořádaly.

C.5 Rozporné, nekonkrétní, nedostatečné vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin ve smyslu společenských funkcí dřevin ve městě

K námitce žalobce o nedostatečném, nekonkrétním vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin povolených ke kácení prvostupňovým orgánem v odvolání napadeném rozhodnutí, přistoupil odvolací orgán k vlastnímu vyhodnocení společenských funkcí dřevin rostoucích na pozemku parc. č. 879/33, k. ú. Krč.

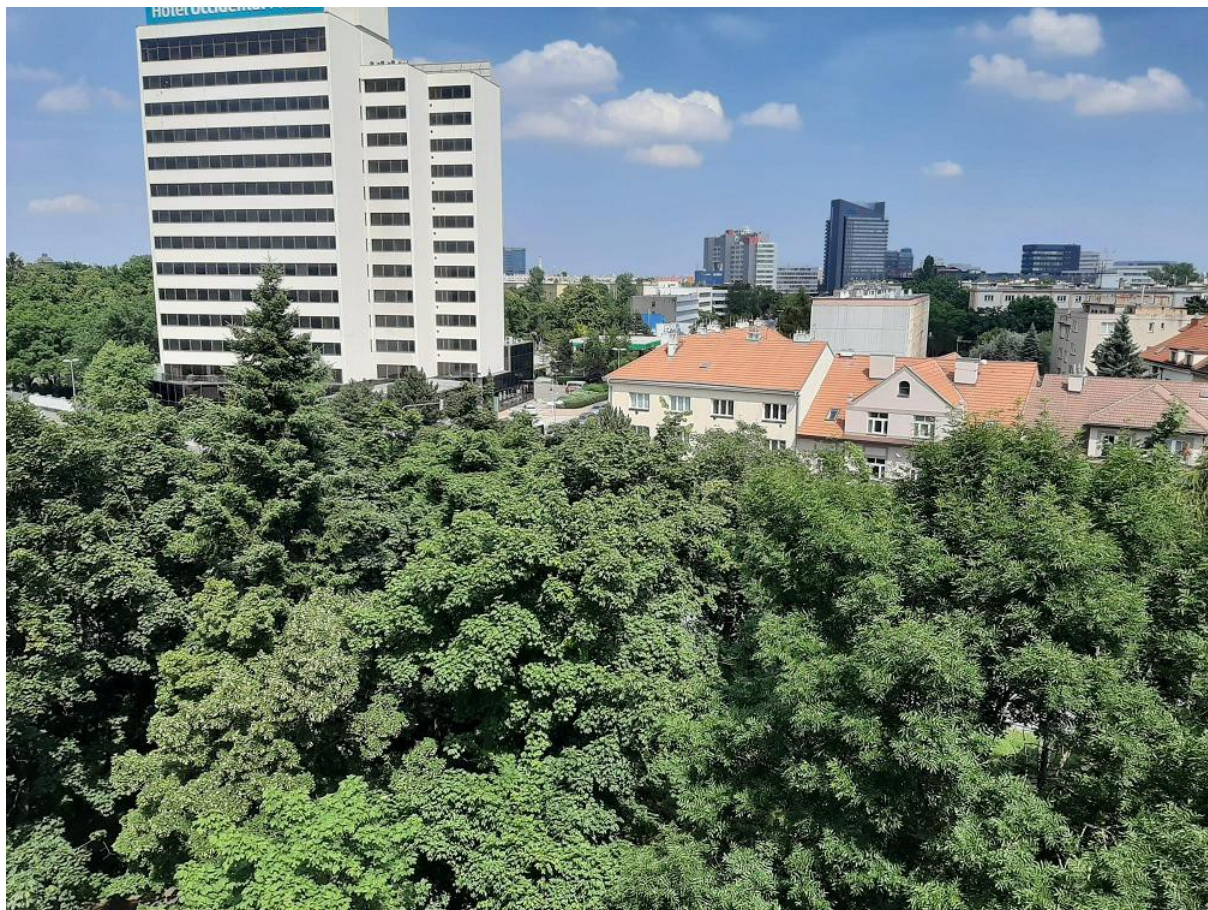
Odvolacím orgánem provedené vyhodnocení společenských funkcí kácených dřevin je účelově vadné, záměrně zkreslující. Nesporné významné a nenahraditelné společenské funkce kácených dřevin se MHMP snaží devalvovat, když jeho účelová a zjevně nesmyslná tvrzení jsou dokonce v rozporu s vyhodnocením funkčního a estetického významu provedeného prvostupňovým orgánem ochrany přírody.

Účelovost, nelogičnost, rozpornost správních úvah MHMP ve věci funkčního a estetického významu kácených dřevin je zřejmá již z porovnání argumentace v usneseních o zamítnutí odvolání fyzických osob (osob zúčastněných na řízení o žalobě) proti vyloučení z řízení o povolení kácení a argumentace v žalobou napadeném rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí o povolení kácení.

Jak žalobce již uvedl, práva účasti v řízení se domáhala většina fyzických osob bydlících v bytovém domě Kovařovicova ul. č.p. 1135-1139. Tyto osoby se domáhaly práva účasti v řízení s přesvědčivou argumentací o míře zásahu do jejich subjektivních veřejných práv v důsledku rozsáhlého kácení, tj. vykácení více než stovky drtivou převahou zcela zdravých a vysoce perspektivních dřevin rozmanité druhové skladby, dřevin, které jsou základním předpokladem kvality a pohody bydlení na daném místě. Pohled z okna bytu na jedinečný háj převahou listnatých stromů - viz foto níže.

Zatímco v usneseních o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí ÚMČP4 o vyloučení kácením přímo dotčených fyzických osob z řízení o povolení kácení argumentuje OOP MHMP tak, že funkce stromové zeleně se neomezují toliko na dané místo nýbrž působí pozitivně na širší okolí svého stanoviště - přičemž z této místní rozprostřenosti funkčního působení stromové a keřové zeleně dovozuje OOP MHMP nemožnost připuštění účasti v řízení těm, kdo mají park (háj či lesík) přímo pod okny, neboť by tak byli diskriminováni ostatní, jiní beneficianti rozmanitých společenských funkcí této zeleně - v rozhodnutí o zamítnutí odvolání tento svůj názor OOP MHMP zcela popírá a naopak tvrdí toliko bezvýznamnou místní funkčnost bez širšího přesahu, aby z této skutečnosti návazně dovodil minimální význam dřevin povolených ke kácení.

Protimluvnost úvah či spíše tvrzení OOP MHMP o lokální ne-omezenosti funkční stromové zeleně pak pokračuje ve věci náhradní výsadby, kde se opět vrací k tvrzení o vhodnosti kompenzační náhradní výsadby na různě vzdálených stanovištích, kam obyvatelé Kovařovicovy ulice ani zdaleka nedohlédnou. Žalobce shrnuje a konstatuje, že OOP MHMP své názory mění podle toho, co se mu hodí. Potřebuje-li devalvovat význam kácené zeleně, tvrdí pouze ryze lokální působení lesoparku, potřebuje-li vyloučit přímo dotčené rezidenty, tvrdí pravý opak, potřebuje-li obhájit kamsi do vzdálených stanovišť uloženou (část) náhradní výsadby, opět se pozoruhodně stávají funkce zeleně „lokálně neomezené“.

Pohled z okna bytu nacházejícího se v pětisekčním bytovém domě v Kovařovicově ulici na pozemek parc. č. 879/33, k.ú. Krč – léto 2021.

Pohled z okna bytu v Kovařovicově ulici na tentýž pozemek po vykácení většiny zeleně na konci března 2022. Dodnes (17.5.2022) nebyla na pozemku zahájena stavba, neboť dodnes nedisponuje DPP HMP pravomocným stavebním povolením na stavby zařízení staveniště OL2. Přesto HMP urychleně na konci března zeleň vykácelo, aby tak znemožnilo efektivní soudní přezkum rozhodnutí o povolení kácení.

Nesmyslnost, nelogičnost až bezostyšná nehoráznost - spíše než úvah či názorů - autoritativních - důkazně, empiricky nepodložených - tvrzení odboru ochrany prostředí MHMP - je do očí bijící.

Již vyjádření několika obyvatel resp. vlastníků bytů v BD v Kovařovicově ulici, jež žalobce přiložil k podanému návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, vypovídala dostatečně jasně a přesvědčivě o tom, co pro pohodu bydlení, pro psychickou pohodu a zdraví rezidentů zelený háj pod okny znamenal.

Na straně 78 rozhodnutí MHMP m.j. uvádí:
„Funkce regulační, tj. dřeviny mohou zlepšovat kvalitu ovzduší či regulovat klima pouze ve svém nejbližším okolí vzhledem k tomu, že se nejedná o zásadní plochu v území. Stejně tak neplní funkci protihlukovou.“

OOP MHMP předkládá úvahu, že — v lehké parafrázi — háj v Kovařovicově ulici nemá potenciál „zachránit planetu“. Žalobce nezpochybnuje to, že 110 stromů háje v Kovařovicově ulici nemělo potenciál zachránit celou planetu, odvrátit OOP MHMP blíže nespecifikovanou ekologickou katastrofu, ani neměl potenciál ovlivnit stav podzemních vod u dolu Turow na polsko-českém pomezí, dozajista ani neměl potenciál náhrady Amazonského pralesa či lužních lesů na Moravě. Namísto nesmyslně odtažitých úvah se však měl OOP MHMP zabývat reálnými funkcemi městské zeleně, a to konkrétně v Praze, jejíž ovzduší je srovnatelné s průmyslovými aglomeracemi, v Praze, kde je zastavovací tlak na zelené plochy enormní, pročež za poslední tři dekády ubylo obrovské množství zahrad, zahrádek, parčíků, přírodních rozptýlených ploch, pásů izolační zeleně (nahrazovaných protihlukovými stěnami), sídlištní rozptýlené zeleně atd. Úbytek zelených ploch, rostlého terénu, a tím nárůst významu zbývajících zelených ploch rostlého terénu, ostatně poctivě přiznává i prvostupňové rozhodnutí.

C.6 správní orgány nevymezily podklady, z nichž rozhodnutí vychází

Ani prvostupňový orgán a ani žalovaný nevymezil před vydáním rozhodnutí rozsah podkladů (zejm. těch, které jsou mimo spis) čímž zasáhly do žalobcova práva na vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Není-li znám rozsah podkladů, nelze se účinně vyjadřovat

C.7 je spojeno níže s C.9

C.8 Nemožnost vyjádření ke všem shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí prvostupňového správního orgánu doplnění zásadních dokumentů prvostupňovým správním orgánem v součinnosti s žadatelem po vydání usnesení o shromáždění veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí a možnosti vyjádření se k nim

V prvním doplnění odvolání poukázal žalobce na porušení ust. § 36 SŘ prvostupňovým orgánem ochrany přírody tím, že poté, co tento oznámil účastníkům řízení, že shromáždil veškeré podklady pro vydání svého rozhodnutí (vydal usnesení o shromáždění veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí ...) zjevně komunikoval mimoproceně s žadatelem a dále doplňoval spisovou dokumentaci. **Tím znemožnil účastníku řízení - spolku Pankrácká společnost, z.s. se seznámit se spisovou dokumentací v její finální podobě v úplnosti a k těmto podkladům v jejich kompletnosti a souvislosti se také vyjádřit.** Tímto postupem - zapadajícím do celkového kontextu vedení řízení a rozhodování ovládaného li-

bovůli namísto respektování správního řádu - byl porušen princip rovnosti účastníků řízení a současně porušen princip legitimního očekávání na straně žalobce.

Konkrétně byly po uplynutí lhůty stanovené podle § 36 SŘ doplněny spisové položky č. 48 - 54 (položkou č. 55 je meritorní rozhodnutí o povolení kácení). Doplněny byly přitom rovněž podklady nikoli toliko „procesní“ – jak tvrdí ve svém rozhodnutí na straně 72 MHMP – nýbrž podklady významné pro vydání rozhodnutí, tj. pro správní úvahu o důvodnosti žádosti ve smyslu nevyhnutelnosti a průkaznosti tvrzených kolizí, pro správní úvahu poměřující funkční a estetický význam dřevin s důvodem žádosti, podklady významné z hlediska rozsahu kolize všech částí stavebního záměru, podklady důležité pro zjištění celkové výše ekologické újmy, stejně jako pro stanovení náhradní výsadby.

Jednalo se rovněž o dokumenty, kterými byla popírána původní tvrzení žadatele o rozsahu kolize jeho stavebního záměru se stávajícími dřevinami (tj. tvrzení obsažená v žádosti podané v r. 2019) a již z toho je zřejmé, že se nemohlo jednat o dokumenty, k jejichž obsahu by se žalobce „tak jak tak nevyjadřoval“.

Pod položkami č. 48 a č. 53 byla doplněna částečná zpětvzetí žádosti ze strany žadatele. V obou případech nebylo zpětvzetí doprovázeno jakýmkoli vysvětlením, zdůvodněním. Stejně jako žadatel i správní orgán se pak v usneseních o zastavení řízení (položka č. 50 a 54) spokojil prostým konstatováním o zastavení řízení z důvodu zpětvzetí, důvody oznámení, souvislost s žadatelem předloženou dokumentací, souvislost s tvrzenými důvody kolize, souvislost s územním rozhodnutím, souvislost s ostatními dřevinami, které zůstaly předmětem řízení, nezjišťoval. Správní orgán tak sice postupoval při zastavení věci v souladu s § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu, jak uvádí v usneseních o zastavení řízení, ale nepostupoval v souladu se zásadou materiální pravdy, kdy se měl zabývat rozporem mezi žadatelem předloženou dokumentací DSP (dokumentací pro stavební povolení) a předmětem řízení.

Z relevantní judikatury k § 36 SŘ odkázal žalobce zejm. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č.j. 8 Afs 21-2009 - 243, č. 2073/2010 Sb. NSS a na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 42/2014 - 35, podle kterého:

„[21] Povinnost správního orgánu umožnit účastníku řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí je nutno považovat za jedno ze základních procesních práv účastníka správního řízení garantované již čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Nelze připustit, aby byla tato povinnost obcházena obecným poučením o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí kdykoliv v průběhu řízení (viz např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 6. 2009, č. j. 15 Ca 258/2008 - 55, č. 2664/2012 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 104).

Uvedená povinnost může být splněna pouze tak, že bude účastníkovi řízení řádně procesně sděleno, že se bude moci v konkrétním období mezi opatřením všech podkladů řízení a vydáním rozhodnutí seznámit s podklady a vyjádřit se k nim (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009 - 243, č. 2073/2010 Sb. NSS). Tato povinnost správního orgánu se vždy opětovně „obnoví“, jestliže účastník řízení sice již svého práva využil, ale správní orgán následně opatřil nový podklad rozhodnutí. Smyslem § 36 odst. 3 správního řádu je poskytnout účastníku řízení možnost seznámit se se všemi podklady, které správní orgán nashromáždil a na základě kterých hodlá vydat rozhodnutí.

V návaznosti na to musí být účastníkovi umožněno se k těmto podkladům vyjádřit. Současně se svým vyjádřením může navrhopvat doplnění dokazování nebo činit jiné návrhy dle § 36 odst. 1 správního řádu. V této souvislosti lze poukázat na to, že skutečnost, že se účastník řízení do této fáze řízení ve věci nevyjádřil, může být výrazem jím zvolené procesní strategie, kdy záměrně vyčkává do doby, až bude mít komplexní představu o nashromážděných podkladech rozhodnutí. V takovém případě pak představuje právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí pro účastníka zásadní moment celého řízení.“

„Do spisu například nepřibyla žádná nová projektová dokumentace, žádný nový a změněný plán na provedení náhradních výsadeb apod.“ uvádí na straně 72 rozhodnutí MHMP. Avšak právě proto, že proběhlo částečné zpětvzetí žádosti, aniž žadatel předložil jakkoli upravenou dokumentaci, bylo toto zpětvzetí důležité a žalobce jako účastník řízení měl právo se k tomu zúžení rozsahu žádosti při nezměněné projektové dokumentaci vyjádřit před vydáním rozhodnutí. Současně žalobce i na tomto místě odkazuje na v jiných částech žaloby rozebírané porušení zásady materiální pravdy jakožto klíčové vady napadených rozhodnutí ÚMČP4 a MHMP.

S námitkou doplňování spisové dokumentace po seznámení účastníků řízení s podklady pro vydání rozhodnutí stejně jako s námitkou neřešení rozporu mezi zúžením žádosti ze strany žadatele a nezměněnou projektovou dokumentací oproti původní žádosti, se MHMP (ostatně jako s většinou dalších odvolacích důvodů) vypořádal odkazem na „dispoziční zásadu“ MHMP k tomu uvádí, že je věcí žadatele, zda vyjme ze žádosti dřeviny, které kolidují se zamýšlenou stavbou. MHMP uvádí, že správní orgán nemá povinnost zkoumat „nelogické kroky“ žadatele, nemá povinnost se zabývat skutečným rozsahem kolize. Podle MHMP je – dotazeno do důsledku - jen věcí žadatele, zda ten např. rozparceluje žádost o povolení kácení sta stromů na sto samostatných žádostí, je jen věcí žadatele, zda předloží do řízení s důvodem žádosti rozpornou či souladnou dokumentaci. Vzhledem k dispoziční zásadě podle MHMP správní orgán nemá de facto jinou povinnost, než bez logických souvislostí, bez hodnocení důkazů v jejich celistvosti a komplexnosti akceptovat postup, při němž je celkový negativní dopad zásahu – jakkoli je v době rozhodování orgánu ochranu přírody je celkový rozsah kácení a celkový dopad záměru zjištělný – rozmělněn na kousky, aby se tak opticky jevil zásah jako méně významný – tj. žadatelem použitou salámovou metodu aprobovat. Tento názor je nepřijatelný, v rozporu s prioritní zásadou ochrany veřejného zájmu, v rozporu se zásadou materiální pravdy, v rozporu se zásadou hospodárnosti atd. Názor MHMP je de facto obhajobou obcházení smyslu a cíle zákona o ochraně přírody a krajiny. Argumentuje-li pak MHMP tím, že žadatel k tomu má svůj důvod, který nemusí ani účastníkům řízení ani správnímu orgánu sdělovat, je tento argument zjevně vadný. Uvádí-li pak MHMP na obhajobu tvrzeného, že „část plánované výstavby může stavebník uskutečnit později či ji vůbec neuskuteční“, je tento příklad v případě jediné dopravní stavby nepřijatelný až nesmyslný, neboť není myslitelné, že by stavebník mohl postavit stavbu metra s vynecháním některé části stavby (např. tubusu linky metra vedoucí pod zemí v bezprostřední blízkosti fasády bytového domu v Kovařovicově ulici č.p. 1135-1139.

C.7 nemožnost seznámit se s návrhem náhradní výsadby

C.9 Nebyla uložena adekvátní náhradní výsadba, ta je naopak neurčitá a neproveditelná

V průběhu řízení prvostupňový orgán nepředstavil žádný návrh náhradní výsadby, k němuž by se účastníci řízení mohli vyjádřit. V souladu s metodickým pokynem nadřízeného orgánu by tak – zejm. jedná-li se o pozemky veřejné zeleně a velmi rozsáhlé kácení a tudíž i

rozsáhlé kompenzační výsadby – měl učinit. Přestože před vydáním rozhodnutí došlo k částečnému zpětvzetí žádosti, čímž mezi jiným došlo ke zmenšení rozsahu pozemku parc. č. 879/33, na němž by se měla realizovat náhradní výsadba, prvostupňový orgán účastníkům řízení neumožnil před vydáním rozhodnutí seznámení se s návrhem náhradní výsadby a vyjádření k němu.

Neurčitost podmínek výkonu rozhodnutí se netýká jen výroku o povolení kácení (viz část B žaloby), týká se rovněž výroku II. o uložení provedení náhradní výsadby.

V bodě 1) výroku II. Prvostupňového rozhodnutí se uvádí, že "*Náhradní výsadbu je žadatel povinen realizovat v nejbližším vhodném agrotechnickém termínu po dokončení stavby a před vydáním právního aktu povolujícího užívání předmětné stavby (kolaudační rozhodnutí, kolaudační souhlas,)*".

K tomu žalobce v odvolání uvedl následující.

„O dokončení jaké stavby se má jednat? O dokončení stavby jeřábu na staveništi OL2? Nebo se má jednat o dokončení všech staveb zařízení staveniště OL2? Nebo se má jednat o dokončení stavby jednoho vestibulu jedné stanice? Nebo se má jednat o dokončení a povolení užívání všech vestibulů jedné stanice? Anebo se má jednat o dokončení celé trasy metra I.D Pankrác - Písnice?

Dále se můžeme ptát, zda "vydáním právního aktu povolujícího užívání předmětné stavby" se má rozumět povolení ke zkušebnímu provozu nebo trvalému provozu. Stačí se podívat na způsob provozování Jižní spojky, pražského silničního okruhu, kdy po řadu let jsou komunikace používány, aniž disponují souhlasy s trvalým užíváním!

Možností výkladu podmínky se nabízí řada, jistotou přitom je výlučně to, že taková výsadba se neuskuteční dříve než za 13-15 let (doba platnosti stavebního povolení pro zařízení staveniště na pozemku parc. č. 879/33), měla-li by být výsadba navázána na kolaudaci celé trasy metra I.D., může se také jednat o výsadbu realizovanou za 20 i více let. Po celou tuto dobu nebude ekologické újma spočívající prvořadě v újmě na zdravém životním prostředí rezidentů sebemeně kompenzována. Netřeba dodávat, že řada z těch, jejichž právo na příznivé životní prostředí je přímo záměrem dotčeno, se zdejším orgánem ochrany přírody opěvovavé a pro forma početně nesmyslně nadhrocené výsadby již nedožije.“

Odvolací orgán upravil výrok tak, že uvedl:

„Náhradní výsadbu je žadatel povinen realizovat nejpozději do okamžiku kolaudace trasy metra D v úseku trasy metra D Pankrác – Olbrachtova. Náhradní výsadbu lze realizovat v ochranných pásmech inženýrských sítí jen v souladu s podmínkami vymezenými zvláštními právními předpisy, kterými jsou tato ochranná pásma stanovena.“

Jakkoli je výrok upravený odvolacím orgánem přesněji, není podložený ani ve smyslu ověření, zda a kdy projektová dokumentace počítá se samostatným uvedením do provozu úseku Pankrác – Olbrachtova, ani ve smyslu připravenosti pozemků pro náhradní výsadbu.

Neprověření realizovatelnosti výsadeb – pozemek parc. č. 879/33 určen k developerské činnosti, nikoli k osázení

Odvolatel napadl m.j. skutečnost, že provedení náhradní výsadby na pozemku parc. č. 879/33 k. ú. Krč bylo uloženo žadateli, avšak pozemek byl v mezidobí svěřen do správy Pražské developerské společnosti, příspěvkové organizace. Podle důvodové zprávy k usnesení o svěřením pozemků i podle zřizovací listiny je smyslem svěřením pozemků nikoli výsadba a pěstování veřejné zeleně, parků, hájů, zahrad atp. nýbrž developerská - jak název příspěvkové

organizace napovídá - činnost, tj. ekonomické vytěžení svěčených pozemků. Uložení náhradní výsadby na takovéto pozemky je proto od počátku fraškou vysmívající se smyslu ukládání náhradní výsadby.

Neprověření realizovatelnosti výsadeb - nezjištění průběhu inženýrských sítí

Prvostupňové rozhodnutí určilo, že *"Dřeviny budou vysázeny mimo ochranná pásma zařízení technické infrastruktury."*

Žalobce v odvolání uvedl, že neurčitost a nevymahatelnost výkonu rozhodnutí vyplývá rovněž z dalšího pochybení orgánu ochrany přírody, když tento nezjistil budoucí stav inženýrských sítí na pozemcích pro NV a alibisticky přenechal otázku proveditelnosti na žadateli. Na této skutečnosti nic nezměnilo ani odvolací rozhodnutí.

Žalobce dále v odvolání konstatoval, že podstatnou vadou rozhodnutí – patrně nikoli náhodnou nýbrž úmyslnou - je absence příloh zachycujících umístění uložených náhradních výsadeb. Zatímco o existenci stávajících dřevin není pochyb a tudíž příloha rozhodnutí je de facto redundantní, zcela nejisté jsou budoucí podmínky na pozemcích určených pro náhradní výsadby. Tyto podmínky jsou limitované blízkostí dopravních staveb, limitované nejrůznějšími nadzemními či podzemními stavbami s dopravními stavbami souvisejícími, inženýrskými sítěmi, rovněž tak je s nimi počítáno v záměrech HMP k zahušťování výstavby v okolí budoucích stanic metra D. Ať již je absence příloh rozhodnutí dána tím, že si orgán ochrany přírody uvědomuje, že uložená NV je na daných pozemcích nesmyslně přehuštěná, neodpovídající prostorovým možnostem a požadavkům dřevin v dospělosti, nebo je důvodem povědomost o neproveditelnosti NV v důsledku "všudy" přítomnosti inženýrských sítí či jakýkoli jiný důvod, skutečností zůstává, že náhradní výsadba uložená rozhodnutím musí být průkazně proveditelná, a to tak aby byla dlouhodobě perspektivní. O tom má vypovídat příloha/mají vypovídat přílohy rozhodnutí, v nichž má být jednoznačně zakreslen každý jeden strom a každý jeden keř uložené náhradní výsadby. Jediné taková NV je smysluplná, její provedení kontrolovatelné a vymahatelné.

C.10 Veřejný zájem na ochraně veřejného zdraví a pro zdraví příznivého životního prostředí nebyl v tomto řízení chráněn

Správní orgány v řízení nehájily veřejný zájem na ochraně veřejného zdraví a pro zdraví příznivého životního prostředí — naopak slepě vycházely z dogmatu veřejně prospěšné stavby, tak jak to prosazuje politické vedení obce ve spolupráci s médii, stavby projektované podle zastaralého projektu ideologického paradigmatu nereflektujícího vědecké poznatky o významu zeleně pro životní prostředí a zdraví obyvatel, nereflektujícího existenci klimatické změny a její dopady na stav a obnovitelnost zeleně stejně jako na zdravotní stav a nadúmrtnost obyvatelstva zejm. velkých měst.

Celé rozhodnutí OOP MHMP je založené na libovůli, již jsou nahrazeny přezkoumatelné správní úvahy. Celým rozhodnutím prolíná opakované tvrzení priority dispoziční zásady, již aplikuje OOP MHMP ve svém rozhodnutí tak, že popírá zásadu materiální pravdy, popírá prvořadou povinnost správního orgánu ke zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, popírá povinnost prvořadého hájení veřejného zájmu, a cokoli, co tvrdí žadatel, bez dalšího - přejímá jako správné a nezpochybnitelné. Přitom veškeré námítky a návrhy, které vznesl žalobce v průběhu řízení a ve svém odvolání, bezvýjimečně odmítá, stejně jak činil prvostupňový orgán ochrany přírody.

Žalobce v odvolání napadl výrok rozhodnutí o povolení kácení s tím, že bez řádného odůvodnění **neomezuje výkon rozhodnutí na dobu mimovegetační**, nýbrž umožňuje kácení bez omezení, po celý rok. Výroková pseudopodmínka, jejíž dodržení nemohou ostatní účastníci řízení, dotčená veřejnost, avšak ani sám správní orgán vymoci, je "podmínka", že dřeviny budou před započítím kácení prohlédnuty ornitologem a o prohlídce ornitologem bude uskutečněn zápis pro případnou kontrolu ze strany správního orgánu.

Žalobce uvedl, že alibistickou podmínkou zcela rezignoval orgán ochrany přírody na respektování ostatních ochranných režimů podle z. č. 114/1992 Sb., neboť je nasnadě, že žadatel má reálně ničím neomezenou volnost ve výkonu kácení. Současně je více než pravděpodobné, že v háji čítajícím desítky a desítky vitálních stromových jedinců, rostoucích v zápoji, tj. s ideálními podmínkami pro hnízdění, nadto za situace, kdy - jak správně konstatuje v jedné části odůvodnění správní orgán — konstantně v Praze ubývá ploch zeleně, se budou v době vegetační na stromech vyskytovat hnízda.

D neurčitá odkládací podmínka výroku rozhodnutí o kácení

Žalobce v odvolání napadl nejednoznačnost výroků o povolení kácení a uložení náhradní výsadby. Zdůraznil nejednoznačnost podmínek těchto výroků. K tomu uvedl následující.

Podle výroku rozhodnutí I. prvostupňového orgánu ochrany přírody je pokácení dřevin možno provést "až po vzniku práva provést stavební záměr „*Výstavba trasy I.D. metra v Praze - úsek Pankrác - Depo Písnice, stavebně technologický celek*“.

Označení stavebního záměru ve výroku I. neodpovídá žádnému z řízení o vydání stavebního povolení zahájených v r. 2020 a vedených před SSÚ MHMP resp. t.č. v odvolacím řízení před odvolacím orgánem. Není proto zřejmé, zda výkon rozhodnutí má být vázán na právní moc stavebního povolení pro trasu I.D., tj. pro záměr označený "Výstavba trasy I.D metra v Praze , provozní úsek Pankrác - Nové Dvory" nebo pro stavbu "Výstavba trasy I.D metra v Praze , provozní úsek Pankrác — Nové Dvory, v rozsahu stavebního oddílu SOD 11, SOD 12, SOD 13" nebo pro stavbu "Výstavba trasy I.D metra v Praze , provozní úsek Pankrác - Nové Dvory, v rozsahu zařízení staveniště mimo OL2 nebo OL2 resp. zda musí nabýt právní moci všechna stavební povolení, při nichž je dotčen pozemek, na němž se dřeviny nacházejí. Jedinou logickou variantou – - při níž nemůže dojít k bezdůvodnému nevratnému zničení chráněné části přírody — aniž by poté došlo k realizaci stavebního záměru - je podmínka výkonu rozhodnutí spočívající v právní moci všech stavebních povolení, která jsou pro realizaci záměru nezbytná.

Nelze než konstatovat, že prvostupňový orgán ochrany přírody se neobtěžoval zjištěním postupu stavebníka před stavebními úřady, aby nastavil podmínky výkonu rozhodnutí tak, aby nemohlo dojít ke zbytečnému kácení. I z tohoto důvodu je výrok I. vadný, nesprávný.

Žalovaný napadeným rozhodnutím podmínku výkonu kácení změnil takto: „*Pokácení dřevin je možno provést až po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a rozhodnutí povolujících realizaci příslušných stavebních oddílů (SOD) tvořících součást stavby umístěné územním rozhodnutím č.j. P4/067441/13/OST/FATU ze dne 16.10.2013 pod názvem „trasa I.D metra v Praze stavba – provozní úsek I.D – Náměstí Míru – Depo Písnice“, a kolidujících s dřevinami povolanými tímto výrokem rozhodnutí ke kácení.*“

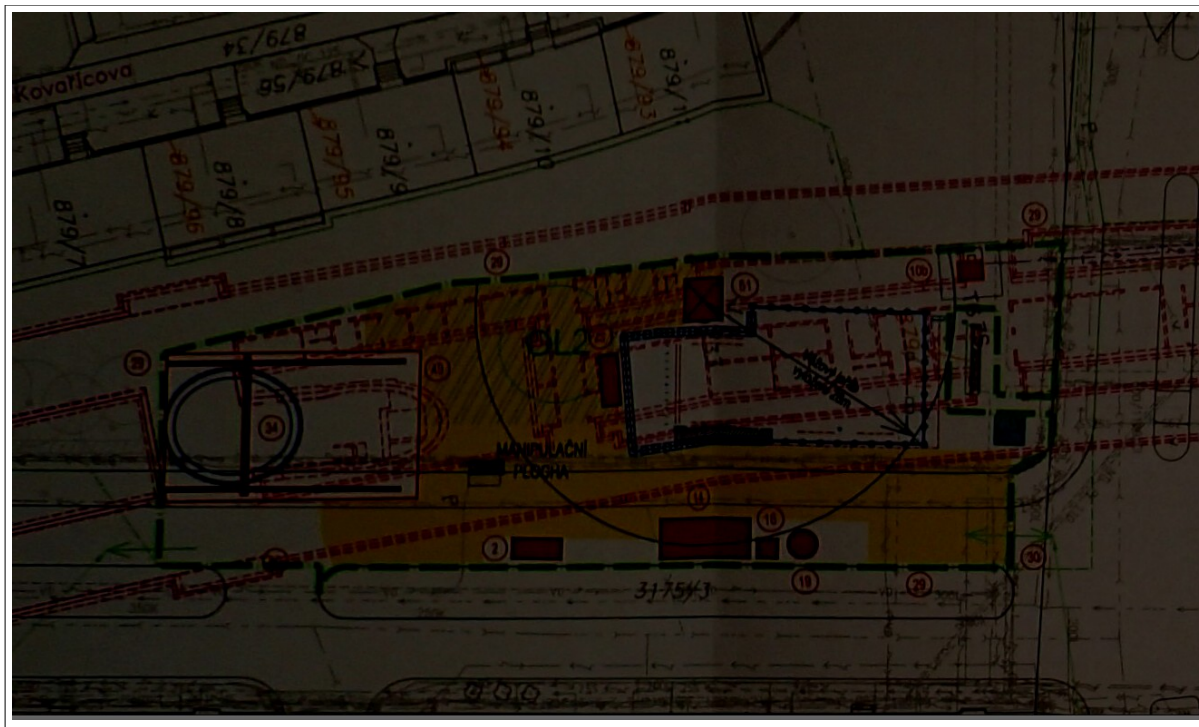
Odvolací orgán v žalobou napadeném rozhodnutí na straně 76 uvedl v reakci na námitku neřádného zjištění skutkového stavu a neurčitosti výroku o povolení kácení, že „*Dle zákona není nezbytné, aby byl stavební záměr, se kterým je dřevina v kolizi, v rozhodnutí o povolení jejího kácení přesně určen a pojmenován. Podmínkou pro to, aby mohl žadatel ke kácení přistoupit, jsou pravomocná správní rozhodnutí, tj. rozhodnutí o povolení ke kácení dřevin a rozhodnutí, kterými je povolena realizace příslušných částí stavby umístěné územním rozhodnutím čj. P4/067441/13/FATU, které kolidují s dřevinami povolovanými tímto rozhodnutím.*“

Názor žalovaného, že není nutný záměr, kvůli němuž mají být dřeviny káceny, v rozhodnutí jednoznačně identifikovat, žalobce považuje za nepřijatelný, neboť je v rozporu s principem ochrany veřejného zájmu, v rozporu s principem rovnosti účastníků řízení, v rozporu s předvídatelností práva. Odvolací orgán, který odvoláním napadený nejednoznačný výrok prvostupňového rozhodnutí o podmínce výkonu kácení (vazbě na pravomocná stavební povolení) ještě dále znejednoznačnil, zvágnil, tak aby mohlo dojít – a také došlo – k vykácení dřevin (aniž stavebník disponoval nezbytným stavebním povolením pro realizaci objektů zařízení staveniště) svým rozhodnutím, kterým přenesl rozhodnutí o tom, které dřeviny a kdy mohou být pokáceny, zcela do diskrece žadatele, způsobil nezákonnost napadeného rozhodnutí. Není myslitelné, aby z rozhodnutí nebylo zřejmé, jaká konkrétní povolení k výkonu kácení dřevin žadatel potřebuje resp. aby si žadatel zvolil, které rozhodnutí prohlásí za „to správné“ pro kácení té které dřeviny. Orgány ochrany přírody tak porušily zákon dvakrát. Nejprve, když nezjistily konkrétní kolize, tj. které stavební povolení ke kácení kterého stromu žadatel potřebuje, podruhé, když do výroku rozhodnutí o povolení kácení implementovaly libovůli žadatele namísto jednoznačné podmínky vázané na právní moc konkrétního stavebního povolení, a to při znalosti souběžně probíhajících stavebních řízení.

Vágní, vadná formulace výroku rozhodnutí o povolení kácení pak také nakonec žadateli umožnila, aby navzdory řadě podnětů směřovaných ze strany žalobce i řady místních obyvatel na Českou inspekci životního prostředí, navzdory tomu, že nedisponoval nezbytným stavebním povolením pro zařízení staveniště, dřeviny povolené napadeným rozhodnutím, na přelomu března a dubna t.r. vykácel. Jak žalobce již zdůraznil, na daném pozemku, kde dřeviny rostly, podnes stavební činnost nebyla zahájena, neboť stavebník nedisponuje stavebním povolením pro zařízení staveniště OL2, tj. pro zařízení staveniště stanice Olbrachtova. Pokud nezíská stavební povolení pro zařízení staveniště OL2, nebude moci ani realizovat vlastní stanici Olbrachtova. Jinými slovy, nenavázáním podmínky pro výkon rozhodnutí na nabytí právní moci všech nezbytných stavebních povolení pro realizaci stavby na pozemku parc. č. 879/33 umožnily orgány ochrany přírody minimálně předčasné, popř. zbytečné nevratné vykácení dřevin.

Uvedené dostatečně přesvědčivě dokumentuje vadnost výroku o povolení kácení.

Z výkresů je přitom zřejmé, že v parku na pozemku parc. č. 879/33 v k.ú. Krč je z větší části **umístěno zařízení staveniště ZS OL2 — nikoli hlavní stavba.**

ČÍSLO OBJEKTU	NÁZEV OBJEKTU	SOUBŘVNÁ ČÍSLO
2	Vstava, ostraha ZS	s.k. Kč - 2175/1
10b	Trafostanice TS - 630 kVA	s.k. Kč - 879/2
14	Sedimentační nádrž	s.k. Kč - 2175/1
18	Ukládací nádrž	s.k. Kč - 2175/1
19	Odškvácení odpadů	s.k. Kč - 2175/1
29	Optoční zařízení staveniště	s.k. Kč - 2175/1, 879/3, 3229/0
30	Výhledové vstupy dvoudířů	s.k. Kč - 2175/1
32	východový jáhlo, délka výhledu 20 m	s.k. Kč - 879/2
34	portálový jáhlo, nosnost 20t	s.k. Kč - 879/2
48	hala s portálovým jáhlem	s.k. Kč - 879/2

LEGENDA:

- Katastrální mapa, k.č. Kč
- IMP, zaměření
- Třířň řachta a stavení jáma - zavřáči a přístupové řachta
- Zábor stavby dlouhodobý
- Zábor stavby krátkodobý
- Nová trasa metra D
- Objekty zařízení staveniště - hlavní stavba
- Objekty zařízení staveniště - pro technologi stavby
- Zpevněná plocha - betonpanely (parkování, man. plocha) - 2100 m² včetně OL
- Plocha pro parkování na OL3 -
- Zpevněná plocha využitá v pozdější fázi výstavby pro technologii
- Stromy, keře - kácení
- Stromy, keře - ochrana
- Stávající inženýrné síť
- INx Inžinýrnický vt
- EXTx Ederozemní vt
- HGX Hydrometeorický vt

SO 13-01	Přístupový systém (*)
SO 13-02	Společný a vjezdový systém staveniště
SO 13-03/04/05/06/07	Veškeré přístupy staveniště OL1,2,3
SO 13-08/09/10/11/12	Konstrukční přístupy staveniště OL1,2,3
SO 13-08	St. přístupů VN staveniště OL1,2,3
SO 13-08	Odškvácení odpadů (*)
SO 13-08	Odškvácení odpadů vlt (*)
SO 13-10	Demolice (*)
SO 13-12	Demolice staveniště (*)
SO 13-08	Průmyslové zařízení staveniště
SO 13-08	Subsidiární stavba postavená pro stavbu - 05,1,2,3 (*)
SO 13-08	Subsidiární stavba staveniště pro stavbu (*)
SO 13-08/01	Tažební systémy (*)
SO 13-08/01	Stavební systémy (*)

(*) objekt není vyobrazen v plánu

DOPLŇUJÍCÍ ŘÍZENÍ

Datum: Město: Depočet podniků št. n. Prahy a.s. Satalonová 21742 188 23 Praha 9	Datum: Město: Depočet podniků št. n. Prahy a.s. Satalonová 21742 188 23 Praha 9	Datum: Město: Inženýring depozitních stavů a.s. Satalonová 21742 188 23 Praha 9
---	---	---

METROPROJEKT Praha a.s.
 Alšova 151/18
 178 00 Praha 7
 generální ředitel: Ing. David Krtina
 tel: +420 226 154 150
 www.metroprojekt.cz
 info@metroprojekt.cz

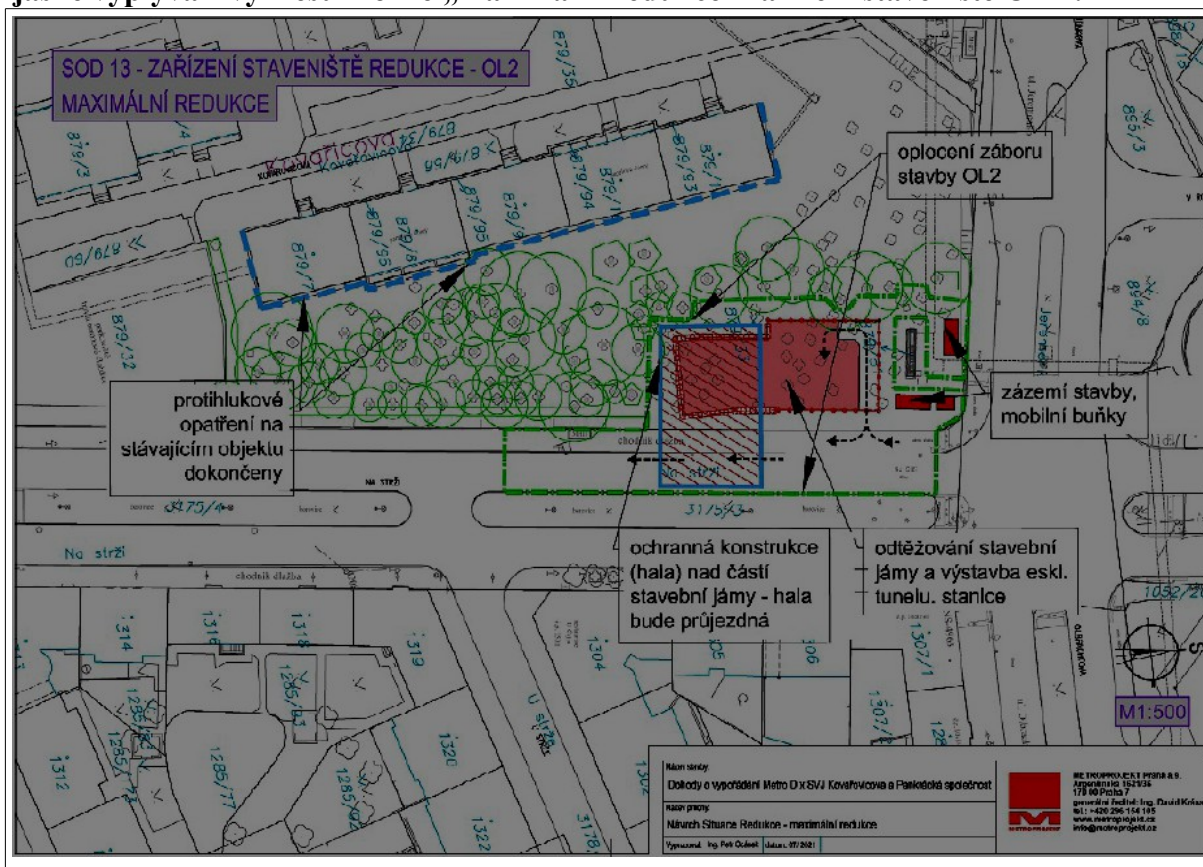
PROJEKT
 Ing. Libor Štefánek
 tel: +420 226 154 150
 email: libor.stefanek@metroprojekt.cz

PROVOZNÍ ÚSEK
 Pankrác - Nové Dvory
 administrace pro vltání staveniště postavení

Zařízení staveniště OL2

V řízení o povolení hlavní stavby není povolen žádný stavební objekt, který by „vyžadovat“ kácení mezi plochou ZS OL2 a domem v ul. Kovařovicova.

Skutečnost, že uvedené kácení není *potřebné* pro výstavbu metra D, současně jasně vyplývá z výkresu možné „maximální redukce“ zařízení staveniště OL 2.

Ze skutečnosti, že kácení většiny dřevin není nutné kvůli stavbě ZS OL2 a dřeviny je tak možno ponechat (stačí jen, aby stavebník, Hlavní město Praha, skutečně chránilo zeleň, ne se tím jen chlubilo) jasně plyne, že v uvedené ploše, kde není potřeba kácet pro ZS OL2, ani není žádný povolený stavební objekt hlavní stavby (neboť by jinak byl uveden v předloženém záznamu).

Kácení za situace (bez pravomocného stavebního povolení ZS OL2) proto jednak nebylo v souladu s rozhodnutím o povolením kácení, jednak obecně ani nebylo potřebné.

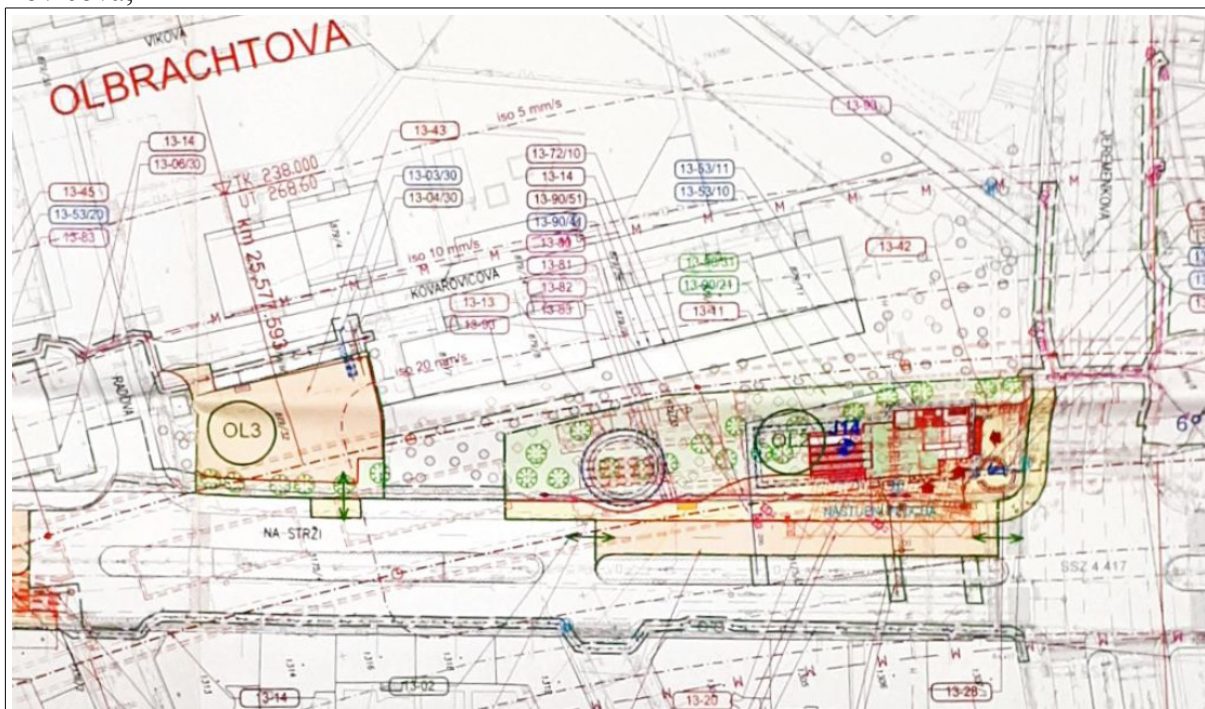
Jestliže stavebník argumentuje tím, že pozemek parc. č. 879/33 v k.ú. Krč je vyjmenován ve stavebním povolení mezi pozemky zasaženými stavbou, pak to ještě neznamená, že stavba podle daného stavebního povolení je povolena **na celém** tomto pozemku. Zasažena může být jen malá část pozemku. Podstatné je, kde se na pozemku nacházejí povolené stavební objekty.

Stavebník tedy měl nejprve jasně a konkrétně identifikovat stavební objekty, jejichž stavba byla povolena — a to na základě **dokumentace ověřené stavebním úřadem** — rozhodně ne jen pomocí nějaké prováděcí dokumentace, která se může rozsahem objektů lišit od toho, co bylo povoleno (*rozsah na prováděcí dokumentaci není ověřen stavebním úřadem a nedokazuje se tak povolenost stavebního objektu v rozsahu podle prováděcí dokumentace!*) — z ověřeného výkresu tak lze zjistit prostorové vymezení — které přitom musí odpovídat popisu stavebního objektu v textové části stavebním úřadem ověřené dokumentace)

— podle ověřeného výkresu je pak povinností stavebníka vytyčit plochu stavebního objektu na pozemku — a teprve pak lze rozpoznat, které dřeviny jsou skutečně v kolizi se stavebními objekty, pro které existuje pravomocné stavební povolení.

Příklad ad absurdum — při povolení stavby kadibudky v lese na parcele o výměře 10 ha není povolení této kadibudky důvodem pro kácení všech dřevin na celé ploše 10 ha jen proto, že ve stavebním povolení je uvedeno číslo této parcely o výměře 10 ha.

Nutnost porovnat výkres (ověřený při vydávání stavebního povolení) s textovým popisem stavebního objektu (obsaženým v ověřené dokumentaci) je zřejmá z příkladu „protihlukových opatření“, jak jsou zakreslena na výkresu — kde šipka ukazuje na obrys domu Kovařovicova;

— je přitom evidentní, že protihluková opatření nebudou prováděna v celém půdorysu domu Kovařovicova ul. č.ú. 1135-1139.

Stavebník měl dále předložit **harmonogram výstavby ověřený při vydání stavebního povolení**. Jestliže by z něj vyplývalo, že nějaký stavební objekt má být realizován až ve 3. roku výstavby, pak neexistuje závažný důvod pro kácení již v roce zahájení stavby, neboť minimálně další 2 roky nejsou dřeviny „v kolizi“. Z praxe je známo vícero případů, kdy byl urychleně zbourán památkově chráněný objekt, vykáceny dřeviny, zplanýrována plocha, shrnuta ornice — aby pak několik let neprobíhala žádná stavba.

Takový postup je zneužitím práva, které také nepoživá ochrany — a je proto škodlivou činností. Umožňují-li rozhodnutí orgánů ochrany přírody takovou škodlivou činnost, jsou v rozporu s veřejným zájmem, a jsou proto nezákonná.

Z výše uvedených vad správních rozhodnutí a vad řízení vedeného pro jejich vydání vyplývá podle názoru žalobce nezákonnost jak procesu tak výsledných rozhodnutí v obou stupních.

Byla tak zasažena žalobcova procesní práva (právo na rozhodování na základě zjištěného stavu věci, právo na rozhodnutí vydané nestranným, nepodjatým orgánem, právo na vyjádření k podkladům) a také žalobcovo právo na příznivé životní prostředí, když došlo k nezákonnému povolení zcela zbytečného kácení velkého množství dřevin.

S ohledem na výše uvedené setrvává žalobce na svém žalobním návrhu.

Pankrácká společnost, z.s